

மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் விசைச்சலின்மையும், வரிகள் 575 தன்ருபடியும், கடன் வசூல் ஒத்திவைப்பும்

1968 மார்ச் 6]

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

பொய்த்ததன் காரணமாகவோ மேற் சொன்ன பகுதிகளில் பயிர்கள் அழிந்துவிடவில்லை யாதலின், அங்கே கடன் நிலுவைகள் வசூலிப்பின் ஒத்திப்போடுவதற்கான தேவையில்லை.

5. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பெறுவிலாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து பொது விவாதம்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். சார், இந்த சபையிலுள்ள முக்கியமான எதிர்க்கட்சிகளில் சுதந்திரக் கட்சியும் ஒன்று என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் நான் பிலினைஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் சொல்லிவருகிறேன். எதிர்க்கட்சி வரிசையிலுள்ள எங்கள் தலைவர்கள் ஒருவரும் இந்த பட்ஜெட்டில் பேசவில்லை. முக்கியமாக, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்த சபையிலே முக்கியமான உறுப்பினர் என்று தெரிந்திருந்தும் அவருக்கு ஆறு நிமிஷம் என்று சொல்கிறார்களே இது நியாயம்தானா? இப்படி கூட 4, 5 நிமிஷங்கள் கூடக் கொடுத்தால் என்ன குடி முழுதி போய்விடும் என்று கேட்கிறேன். மேலும் இப்படி நீங்கள் நடந்துகொண்டால், இனி பிலினைஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே கலந்துகொள்ளமாட்டோம் என்றும் திட்டவப்பமாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பிலினைஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே நாங்கள் வந்து கலந்துகொள்ள மாட்டோம். You are so rigid, Sir. Excuse me.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் 'ரிஜி'—டாக இல்லை. எதிர் கட்சிகளுக்கு எத்தனை மணி நேரம் உண்டோ, அதோடு 50 சதவீதம் அதாவது பாதி நேரம், கூடுதலாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது, போனஸ் மாதிரி. போனஸ் சேர்த்த பின்னர் இந்த நேரம் உங்கள் கட்சிக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதற்கு மேலே இன்னும் ஒரு நிமிடம், இரண்டு நிமிடம் அதிகம் கேட்டால்கூட, யாரும் அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட மாட்டார்கள். அதற்காக நீங்கள் போலவையிலே இவ்வளவு பெறுமையிழந்துவிட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் திரு ஆதிமூலம் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி ஏற்கனவே ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில் சுதந்திரக் கட்சிக்கு 6 நிமிடங்கள் இன்னும் பாக்கியிருக்கிறது—அதற்குள் தாங்கள் முடித்துக்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* DR. H. V. HANDE.—Mr. Speaker, Sir, to-day is a very auspicious day as far as the D.M.K. Party is concerned because it is exactly one year since they took over the reins of the administration. Now we are happy to see that our Hon. Chief Minister is amidst us and he will be able to reply to the debate on the budget. The Budget has disappointed many persons who thought that this Government will collapse. In this connection, I wish to point out specifically one instance. Our erstwhile Finance Minister of the Government of India and also a great business magnate, Mr. T.T. Krishnamachari had made a statement that this Government would have to levy a tax to the tune of nearly Rs. 20 crores more than that tax levied last year. I had read that statement on the day of the presentation of the Budget. I also took that statement very seriously because it came from a distinguished person. Now I am extremely happy to find that this Budget has completely belied their expectations.

Now I shall briefly refer to some points and leave them without properly expatiating on them. Firstly, frequent interference from the Treasury Bench can definitely be avoided with consider-

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1968, மார்ச் 6]

able ease of friction on both sides, If an hon. Member is interrupted, it takes away some time out of six or ten minutes allotted to him. Whenever any Member wants to elicit any information, he can wait till the Member finishes his speech.

Secondly, the Budget speech has spent considerable part and taken extraordinary pains to expose the Centre. I am quite sure that this can be done more effectively and to better purpose by the M.Ps. whether they belong to the Swatantra Party or the D.M.K. Party, in the Lok Sabha. Unfortunately no one is in a position to refute these indictments because he who supports the Centre in this House can be made to appear easily working against the interests of Tamilnad. That risk is there. It may be stated that the Centre is partial or impartial. I can say it is not impartial. But still we can avoid making a reference to it in the Budget speech. For instance, there has been criticism by some Hon. Members on devaluation. This could have been avoided in this House. Also reference has been made to the printing of notes in the Madras State itself. These are central subjects. Especially devaluation is strictly speaking, the result of the inactivity of us Indians. Most of us Indians are lazy including probably myself. I do not want to make myself an exception. If we had worked harder like the Japanese, we would have been able to compete in the world market and avoid devaluation. Even the United Kingdom devalued its currency because they could not compete with the Japanese.

Then I come to the Central aid to the States. I would like the Chief Minister and the Minister for Food to consider this carefully. According to Desai's announcement, the Planning Commission has already allotted Rs.590 crores to the States, and a balance of Rs.25 crores is to be paid afterwards. Central assistance to the States for 1967-68 has been increased by Rs.25 crores to be allotted to irrigation schemes. Even out of the 25 crores, if we take up the matter with the Centre and convince them that we have got some good schemes, we can wangle at least 4 or 5 crores extra from the Centre.

We must get rid of the Spenslow and Jorkins habit as depicted in a Charles Dickens' Novel. The Centre-State financial relationship must be reviewed. To what extent have we been penalised? We should have got 7.8 per cent of the Central help. But we have got only 7 per cent. The question why we have not got 0.8 per cent has to be settled. How far our State has been given step-motherly treatment has to be decided. It is tall talk to say we will have fertilizer factories in our budgets and complain that currency is not in our hands. If we ask for more money, we cannot grudge the Centre's right to have for themselves the right to take to areas of taxation which are elastic in nature. We are also tired of this unfortunate sight of the Madras Mayor coming to the Chief Minister and the Chief Minister rushing to the Centre and the Centre sending representatives to different parts of the Globe.

1968 மார்ச் 6]

[டாக்டர் எச். வி. ஜோண்டே]

This Government must act decisively and clearly. The assurances given on the floor of the House have unfortunately no satisfactory follow-up action. We would like to know what exactly has happened to Mr.R.N.Krishnaswami's report on the City fire accidents, and the report of Mr.S.R.Kaiwar on the Vettaikaranpudur incident. We would like to know what the reports say. Let there be no mincing of matters. Let everything be placed on the table of the House and discussed.

* * * *

MR. SPEAKER. You are aware of the rules. You cannot deal with personal matters of officers. You can say anything about them in their official capacity. The portion about the shares of wives will be expunged.

DR. H. V. HANDE. My only submission is this. I gave some papers to the Hon. Chief Minister. I want to know the action taken on the those papers.

MR. SPEAKER. If you have handed over some papers to the Hon. Chief Minister, you must ask him in his chamber as to what happened to them and not raise the matter in this House.

DR. H. V. HANDE. Unfortunately because of paucity of time, I do not want to enter into an argument with the Hon. and Respected Speaker. I shall pass on to the next point. I shall definitely go to the court also if I do not get proper remedy in this House.

THIRU K. VINAYAKAM. He is threatening the Speaker that he will go to the court.

MR. SPEAKER. Anyone can go to the Court.

DR. H. V. HANDE. Unnecessarily he wants to take away my time. Mr.Vinayakam has missed my point. I am glad the Speaker has understood.

We want to know the progress made in the utilization of the Fire Relief Fund.

There was a scheme for deepening the Cooum and the Cauvery scheme. We would like to know where they stand and what the details are.

The present Chief Minister has a popularity which no leader in Tamilnad ever enjoyed during the last quarter of a century. He must lead and not be led. I am quite sure that he will lead and not be led. He should scrupulously avoid the mistakes committed by the late lamented Nehru. He should see that everything is properly done.

My revered leader Rajaji wrote some time ago: "The two major temptations and two major dangers to the new party in office in Madras State are that the D.M.K. partymen may believe they

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1968 மார்ச் 6]

are justified in doing what the Congress leaders and Congressmen did when the Congress Party was in office at the Centre and the State. The Chief Minister of Madras knows very well that there can be no justification for copying what was wrong. But not all the men in the party, and particularly those who are important in the districts realize this strongly enough to avoid the temptation. It will be well if the D.M.K. men throughout Tamilnad pay heed to the Chief Minister's directions and warnings in this matter."

My next point is with regard to procurement. I must say the Minister for Food is a much better student of Jagjivan Ram than the Hon. Leader of the Opposition. I request the Food Minister to review the entire procurement policy. I shall quote a few lines from an editorial in 'The Hindu':—

"The Tariff Board goes into the production costs of various manufacturing industries to recommend adequate selling prices of their products. But in the case of agriculture, with regional variations in costs, it is the State Governments that should set up similar competent cost determining machinery to find out if the prices paid to the farmer are excessive or too low and accordingly fix fair prices."

I request the Minister for Food and the Minister for Agriculture to put their heads together and with the help of the Chief Minister come to an amicable solution.

Now I come to the most important point and that is with regard to certain allegations made against our party leader and also against the Chief Minister. The Chief Minister has been accused of consulting Rajaji our respected and revered leader after consulting another leader whose leadership no one in India can question namely Mr. Kamaraj Nadar. He has met him and came to a conclusion with regard to the language problem. Subsequently he met my Leader also and came out with a statement. The question that has been raised is : how can he meet both of them and give different opinions? With regard to the reference by Mr.M.P. Sivagnanam, to the assurance given by revered Kamaraj for whom I have got the greatest respect, I may remind my Friends here that, when he came after a victorious march from Delhi a couple of years ago, it was Rajaji who went first with a garland to the T.N.C.C. office and garlanded Mr. Kamraj, because he belongs to Tamilnad. That is the respect that we have got for him. The point is whether he can prevent the Centre from interfering with the State. Our Kamaraj could not even get the Resolution passed along with the amendment of the Official Language Act removed. Even that he could not do, because he has not been properly understood by the North Indians. I would like the whole House to consider whether it will be possible for him to prevent this particular thing, namely the promulgation of the Governor's rule or the President's rule. Will it be possible by Kamaraj? What Rajaji said was this. If the students burnt the National Flag, raised the Tamilnad Flag or did any unconstitutional acts, there would be Central intervention

1968 மார்ச் 6]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

Another charge made by my distinguished and respected friend Sri C. Subramaniam against the present Chief Minister is that he is joining the Communists and Swatantrites. I would like to remind the House that the policy of the Swatantra Party is very clear and the policy of the Communist Party is very clear. I would like to ask what about our distinguished friend Sri C. Subramaniam? Why did he take Mr. T. A. Pai as the Food Corporation Chairman? A few months after he resigned from the Food Corporation, Mr. Pai said: 'Scrap the procurement policy. The whole of India will be a single zone.' Our respectful Subramaniam put up with Mr. Pai for one whole year. This will show how much of internal quarrel there must have been between the then Food Minister Mr. C. Subramaniam and the Chairman of the Food Corporation of India Mr. T. A. Pai. It is here that we have to clearly understand that all of a sudden the same mistakes are being committed, but in a lesser degree. As the time at my disposal is less, I cannot expatiate further. Unless the procurement policy is reviewed and the whole country made into a single zone, the position will not improve. With regard to procurement and industries, the Hon. Chief Minister must come forward with a clear-cut policy.

Finally, I will conclude with one sentence. This Government has done well. It can do better and my revered leader, Rajaji, is confident that it will do still better.

MR. SPEAKER: The rule which I referred to earlier is sub-rule (3) of Rule 68. It says—

‘...it shall not refer to the conduct or character of a person except in his official or public capacity.’

(DR. H. V. HANDE rose.)

MR. SPEAKER: The hon. Member has stated enough. He has already taken more than 12 minutes.

DR. H. V. HANDE: Sir, on a point of order. I have not made a personal imputation.

* * * *

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Mr. Speaker, Sir, if I can satisfy the hon. Member, I can say that I have paid due consideration to all the papers that have been submitted to me.

MR. SPEAKER: In the record, reference to that particular officer would be expunged.

* திரு. கோ. பூவராகன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய சட்ட மன்றத்திலே 1968-69-க்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது, ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்தது

[திரு. கே. பூவராகன்]

[1968 மார்ச் 6]

மைக்கு முதலாவதாகத் தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாடு நிதிநிலை அறிக்கை (பட்ஜெட்) பாரதத்திலேயே ஒரு நிபுணத்துவம் வாய்ந்தது என்ற பெயர் தொடர்ந்து இருந்திருக்கிறது. அந்த நல்ல பெயரை நிலைநாட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இப்பொழுதும் அப்படியே இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது நமக்கெல்லாம் பெருமையாக இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு என்ன நிலை இருக்குமோ என்று நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்த முதல் அமைச்சர் விளக்கமாக நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே ஒரு அச்சத்தைக் கண்டு இருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த அளவில் எப்படியும், நிதிநிலை அறிக்கை நாட்டிய நல்ல பெயரைத் தொடர்ந்து நிலை நாட்டுவதற்கு வாய்ப்புக்கள், நிலைமைகள், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கைப்படி, 74 லட்சம் ரூபாய் இன்றைய தினம் உபரி என்று கண்டு இருக்கிறார்கள். உபரி பட்ஜெட், பற்றிக் குறை பட்ஜெட் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம், உபரி பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும், திட்டத்திற்காகச் செலவுக்கும் தொகைகள் எந்த அளவிற்கு சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதேபோன்று, மூலதனச் செலவினங்கள் என்ற கணக்கில் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு அதிகமாகச் செலவுக்கிறார்களா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும் போது, மிக மிகக் குறைவாகவே இந்த ஆண்டில் மூலதனச் செலவிலேயும், திட்டச் செலவிலேயும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காண்கிறோம். அப்படிக் குறைப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். வருவாய் நிறைய இருக்கிறது. அப்படி வருவாய் இருக்கும்போது, செலவினங்களைக் குறைக்க, திட்டச் செலவினங்களையும், மூலதனச் செலவையும் கணிசமான அளவில் குறைப்பதற்கான காரணம் என்ன என்பதை விளக்கவில்லை.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிதிநிலை அறிக்கைகள் வரும்போது, ஏழை மக்கள், சமுதாயத்தில் பின் தங்கியவர்கள், நடுத்தர மக்கள், எதிர்பார்ப்பது தங்களுக்கு ஏதாவது சலுகைகள் இருக்குமா என்பதுதான். அப்படித் தான் வழக்கமாகப் பார்த்து தமிழ் நாட்டில் கேடும் நல சர்க்கார் ஏழை மக்களுக்கான சலுகைகளை ஓரளவிற்கு அளிக்கும் புதிய புதிய திட்டங்களை உருவாக்கி வந்திருக்கிறார்கள். இது வரையில் கடந்த 20 ஆண்டுகாலமாக ஆண்டுதோறும் அவ்வப்பொழுது ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைகள் வரும்போது ஏதாவது ஒரு காரியத்தை, ஏழை மக்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கும் வகையில் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு வந்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். வெல்பேர் ஸ்கீம் என்கிற அளவில், உபகாரச் சம்பளம் பள்ளி மாணவர்களுக்குச் சம்பளச் சலுகை, மதிய உணவுத் திட்டம், சீருடைகள், அரிசன மக்களுக்கும், பின் தங்கிய மக்களுக்கும் சலுகைகள், முதியோர் பென்ஷன் போன்ற காரியங்களில் ஈடுபட்டிருந்ததைப் பார்க்கிறோம். புதிய பொறுப்பேற்றிருக்கும் தமிழக அரசாங்கம் வருவதற்கு முன்னமேயும், வந்தவுடனேயும் அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு திட்டத்தை வெளியிட்டார்கள். அதுதான் ஒரு படி அரிசித் திட்டம். இந்தத் திட்டத்தை மக்களுக்காகக் கொண்டுவரும் போது, அதற்காக எவ்வளவு கஷ்டம் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பாதகமில்லை என்று இருப்பார்கள் என்றுதான் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆகவே, மக்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும் எதிர்பார்த்தார்கள். அந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால், அதற்கு மாறாக ஏற்கெனவே செய்த இரண்டு இடங்களோடு நின்றுவிட்டது. ஏழு கோடி ரூபாய் செலவோடு நிறுத்தி விட்டார்கள். அதனால் மக்கள் ஏமாற்றும் அடைந்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஏமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறார்கள் இந்த அரசு என்பதைக் காங்கிரஸ் அரசர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருவதற்குக் காரணம், ஒரு படி அரிசி எல்லோருக்கும் வழங்குவதுபற்றி, உணவு அமைச்சரும், அந்த விநியோக விழாக்களிலும், இன்னும் விவசாயக் கருத்தரங்குகளில், விவசாய அமைச்சரும் அதுபற்றிக் கூறியும் வந்திருக்கிறார்கள். விவசாயத்

1968 மார்ச் 6]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

அமைச்சர், உணவுத் துறை அமைச்சர் ஆகிய இருவருமே சேர்ந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவர் உற்பத்தி செய்கிறவர், அவர் விநியோகம் செய்கிறவர். இரண்டுபேரும், பொங்கலுக்குமுன் அல்லது டிசம்பர் மாதத்திற்குள் மாநில நகரசபைகள் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் ஒரு படி அரிசி போடுவதாக இருக்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். (மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் குறுக்கிட எழுந்தார்) இடையே இடையே குறுக்கிட்டுப் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சம்பிரதாயத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : While an hon. Member is speaking, another hon. Member can interrupt only if the former yields. The Speaker has got discretion in the matter. The discretion is not a whim but it is exercised in a judicial way. When a Member is speaking, the Minister will be permitted to interrupt him; I would ask the hon. Member to resume his seat and allow the Minister to seek clarification or make statement. That is rule 65.

திரு. கோ. பூவராகன் : நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன், எனக்கும் அதற்குத் தக்கவாறு நேரத்தைக் கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், அப்படியானால், எத்தனை அமைச்சர்கள் இடைமறித்துப் பேசினாலும், அதற்குப் பதில் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. பொதுமக்களுக்கு விநியோகிக்கப்படும் என்று தெரிவித்ததாக. அதை நிதி நிலை அறிக்கையில் அறிவிப்பார்களா என்று எதிர்பார்த்தார்கள். அதில் ஆட்சேபினை இருக்க முடியாது. இது முன்பே குறிப்பிடப்பட்டது. இந்த ஒரு படி அரிசித் திட்டம் ஒரு படியோடு நின்று விடுவதில்லை. படிப்படியாக மூன்று படி வரையில் ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் உயர்ந்துகொண்டே போகும். அந்த அளவில் வளர்ந்துகொண்டு போகப் போவதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஆகவே, ஒரு படி என்றது இந்த ஆண்டு இரண்டு படியாக உயரும் என்றும் எதிர்பார்த்தார்கள். அப்படிப் போட்டிருக்கவேண்டும். போடாத இடங்களையும், இன்னும் அதிகமாக இடங்களையும் தேர்ந்தெடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். நான் இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், முந்திய அரசு வெல்பேர் ஸ்கீம்கள் கொண்டுவந்தால், ஆண்டுக்காண்டு விரிவுபடுத்திக்கொண்டே போய்க் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, இலவசக் கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால், ஆரம்பித்த காலத்தில் இருந்ததைவிட, இன்றைக்கு அது விரிவடைந்து வந்திருக்கிறது. மதிய உணவுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், ஆரம்பத்திலிருந்து அதிகமாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. அபைபடாமல் வளர்ந்துகொண்டே வந்திருக்கின்றன அந்த திட்டங்களெல்லாம். சீரடைத் திட்டமும் அப்படித்தான். அதிகமான அளவிற்குப் பயன்படும் வகையில் வளர்ந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது. அரிசன மக்களுக்கு நிலம் கொடுப்பது என்னை முறையிலும் வளர்ச்சி காட்டியிருந்தார்கள். முதியோர் பென்ஷன்கூட அப்படித்தான். இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் எவ்வாறு தடைபடாமல் நீண்டு வந்திருக்கிறது என்பதைக் கருத்தில்கொண்டு, தாங்கள் கொண்டுவந்த திட்டத்தை இடையிலே நிறுத்திவிட்டார்களே, மேற்கொண்டு என் வளரவிடவில்லை. வாக்குறுதியை ஏன் நிறைவேற்ற முடிவு செய்யவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய வாதமே தவிர, மற்ற விவரங்களுக்கு நான் போக விரும்பவில்லை.

நம்முடைய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு, மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் பஞ்சப்படி உயர்வு கிடைக்கும் என்று ஏற்கெனவே அறிவிப்பு வந்தது. ஆனால் அந்த அறிவிப்பு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே வரும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால், இந்த அறிக்கையில் அது காணப்படவில்லை. அது முக்கியமான ஒன்று. கொடுக்கப்படும் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தும், அந்த வாக்குறுதி இந்த நிதி நிலை

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1968 மார்ச் 6]

அறிக்கையில் காணப்படாதது, எதிர்பார்த்திருந்த அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஒரு ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கிறது.

உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று எங்கு பார்த்தாலும் பேசிக்கொண்டிருப்பதைப் போலவே சட்ட மன்றத்திலும் உறுப்பினர்கள் பலர் சொன்னார்கள். ஆனாலும் அவரவர்கள் வட்டாரத்திலும் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு போகம் இரண்டு போகமாக்கப் படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், இரண்டாவது போகப் பயிர்கள் நல்ல முறையில் இல்லை, எதிர்பார்த்த அளவிற்கு உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை, முக்கால் குறைந்துவிட்டது என்று எல்லோருமே சொன்னார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், தாளடிப் பயிர் மிக மோசமாகப் போய்விட்டது என்று அந்த மாவட்ட உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அதே மாதிரித்தான் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நிலைமை இருக்கிறது. இன்றைய தினம் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கும்போது அவர்களுக்கு ஏதாவது வரி வஜா செய்வதற்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்திருந்த சமயத்தில், இதில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. இப்படிப் பலவிதமான நிலைமையில் ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய பட்ஜெட்டாகத்தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது.

மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் உள்ள நிதி நிலைமை, உறவு முறை எல்லாம் இதிலே விமர்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிக அதிகமாகவே விமர்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகுதான் நிதி நிலை அறிக்கையில் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய உறவு முறை இவ்வாறு விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதல்ல. முன்பு ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர்களுட்கூட, எந்த எந்தச் சமயத்தில் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நிதி எவ்வாறு கேட்டோம், எந்த அளவு கிடைத்தது, உரம் தேவைப்பட்டால் உரத்திற்காகவும், இன்றும் மற்ற இனங்களுக்காகவும் கேட்டில் எவ்வளவு கிடைத்தது என்பதைக் குறிப்பிட்டு, எந்த அளவு அவற்றைப் பெறுவதில் தீவிரமாக இருக்கவேண்டுமோ, அந்த அளவுக்குத் தீவிரமாக இருந்திருக்கிறோம். அதை வைத்துக்கொண்டு எப்படி நல்ல காரியங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோன்றுதான், இப்பொழுது ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் அரசாங்கம், மேலும் எந்த அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்புகொண்டு, முன்புபோல நல்ல காரியங்களிலே அவர்களோடு இணங்கியிருந்து அதைப் பெறவேண்டும் என்பதற்கான முறையிலே பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதைச் செய்யவேண்டும்.

மத்திய அரசு நமக்கு உதவி அளிக்கவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. சென்ற ஆண்டு நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய்க்குமேல் மத்திய அரசாங்கம் அதிகமாக நமக்கு உதவி அளித்திருக்கிறது என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இப்பொழுது மட்டுமல்ல. தொன்று போட்டு, நம்முடைய நல்ல காரியங்களுக்கு, நல்ல செயல்களுக்கு, அவ்வப்போது மத்திய அரசு கொடுக்கவேண்டும் என்று நாம் கேட்கும்போது, பிரச்சினைகளைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லும்போது, நமக்கு உதவி கொடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஒவ்வொரு திட்டத்திலும் குறிப்பாக, மூன்றாவது திட்டத்திலேயூட அதிகமாகச் செலவழிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் நமக்கு பங்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்றபோது, அந்தப் பங்கை நாம் பெறமுடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் அந்த நம்பிக்கை இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

1968 மார்ச் 6]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

மத்திய அரசுபற்றி அதிகமாகவும் தெளிவாகவும் அவர்கள் சொல்லி இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். மத்திய அரசு கொடுத்த அந்தப் பணத்தை எந்த அளவுக்கு நாம் செலவு செய்திருக்கிறோம். முழுக்க முழுக்க அந்த உதவியைப் பெற்றிருக்கிறோமா என்று பார்க்கும்போது, அதிலேதான் நாம் கவனம் காட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அப்படிப் பார்க்கும்போது, மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்குப் பாசன வசதிகளுக்காகக் கொடுத்திருக்கும் பங்குத் தொகையை நாம் சரியான முறையில் செலவழித்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால், மிகக் குறைவான அளவிலேதான் நாம் செலவழித்திருக்கிறோம். முக்கியமாகச் சில விவரங்களை மட்டும், நோம் இல்லாத காரணத்தால், நான் இந்த அவையில் சொல்லலாம் என்று இருக்கிறேன்.

கல்விக்காக சென்ற ஆண்டு நாம் ஒதுக்கிய தொகை 53.98 இலட்ச ரூபாய். அதில் 53.49 இலட்ச ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 56.28 இலட்ச ரூபாய் செலவுசெய்ய நாம் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். மொத்த வருவாயில் 23 சத வீதம் கல்விக்காகச் செலவழிக்கிறோம் என்று கணக்குப்போட்டுச் சொல்லுகிறோம். ஆனால், கணக்கைப் பார்த்தால், எதற்கு அதிகமாகக் கூட்டியிருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது, இரண்டு கோடியே ஒன்பது இலட்ச ரூபாய் உயர்ந்திருக்கிறது என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இது புதிய பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்துவதற்காக அல்லது, கல்லூரிகள் ஏற்படுத்துவதற்காக அல்லது ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடங்களை ஏற்படுத்துவதற்காக என்று பார்த்தால், நகர மன்றப் பள்ளிக் கூடங்கள் ஊராட்சி மன்றப் பள்ளிக்கூடங்கள் இவற்றுக்கு முன்கூட்டியே மானியம் வழங்குவதற்காக இந்த ரூபாயைக் கூட்டியிருப்பதாகக் குறிப்பில் கண்டிருக்கிறது. ஆனால், எந்த அளவுக்குச் சரியான முறையில் இருக்கும் என்று பார்க்கவேண்டும். சென்ற ஆண்டு கல்விக்காக ஒதுக்கிய பணமே இன்னும் தல்ல முறையில் செலவழிக்கப்படவில்லை. செலவழிக்கப்படாததற்கு நான் ஒன்றை ஆதாரமாகக் காட்டுவேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்காக 98 இலட்ச ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டும், 88 இலட்ச ரூபாய்தான் செலவழித்திருக்கிறோம். உயர்நிலைப்பள்ளிகள் வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் வங்கு பார்த்தாலும் வந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஐந்து மைல் வட்டாரத்திலிருக்கும் ஊர்களுக்கு உயர்நிலைப்பள்ளி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற நியதியைத் தமிழ்நாட்டில் நாம் வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது, 98 இலட்ச ரூபாய்க்கு அனுமதி கொடுத்திருந்தும், 88 இலட்ச ரூபாய்தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்த ஆண்டு, மேலும் 99 இலட்ச ரூபாய் கேட்டிருக்கிறார்கள். அது எதற்காக என்று தெரியவில்லை. தொடகைப் பள்ளியைப் பொறுத்தவரையில், 84 இலட்ச ரூபாய் அனுமதி கொடுத்திருந்தும், 74 இலட்ச ரூபாய்தான் செலவழித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ஆண்டுக்கு 85 இலட்ச ரூபாய்க்கு அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள். சிறப்புப் பள்ளிகள் என்ற தலைப்பில் 75 இலட்ச ரூபாய்க்கு அனுமதி கொடுத்திருந்தும், 74 இலட்ச ரூபாய்தான் செலவழித்திருக்கிறார்கள். 86 இலட்ச ரூபாய் இந்த ஆண்டுக்கு அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், நாம் எல்லோரும் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், இலவசக் கல்வி அளித்திருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றி. ஆனால், இலவசக் கல்வி என்று ஒருபுறம் வைத்துவிட்டு, எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஸ்பெஷல் ஃபீஸ் என்ற பெயரில் இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு உயர்த்தி வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். பல இடங்களிலிருந்து இப்படிப்பட்ட புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. இதற்கு மாணவர்களுக்கூட போராட்டங்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தப் போராட்டம் நடத்தியதன் விளைவாக, அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில்மட்டும் ஸ்பெஷல் ஃபீஸை வசூல் செய்யாமல் நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், மற்ற இடங்களில் வசூல் நடந்திருக்கிறது. மாணவர்கள் என்ன பீதி அடைகிறார்கள் என்றால், இரண்டு மாதங்களுக்குப்பிறகு, பள்ளிக் கூடங்கள் திறக்கும்போது, ஸ்பெஷல் ஃபீஸைத் திரும்ப வசூல் செய்யும் நிலைமை ஏற்படுமோ என்று பீதி அடைகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில்

[திரு. கோ. புவராசன்]

[1968 மார்ச் 6]

இலவசக் கல்வித் திட்டம் என்று ஒருபுறம் சொல்லிக்கொண்டு ஸ்பெஷல் ஃபீஸ் தொல்லி எந்த அளவுக்கு மாணவர்களுக்கு க்கஷ்டத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். கல்வி அமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் ஒன்று செய்ய வேண்டும். அதாவது, ஏற்கெனவே, இதற்கு முந்திய அரசாங்கம் இருந்தபோது, எந்த அளவுக்கு ஸ்பெஷல் ஃபீஸ் வசூல் செய்ததோ அந்த அளவுக்குத்தான் வசூல் செய்யவேண்டும் என்று கட்டினோடு வேண்டும். அதுவும்தவிர, இப்போது வசூல் செய்ததுபோக, வசூல் செய்யாத பள்ளிக்கூடங்களில் அதை நிறுத்திவிடவும் அடுத்த ஆண்டு இவ்வாறு நடைபெறாமல் இருக்கவும் தாக்கீது பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒருபுறம் இலவசக் கல்வி என்று சொல்லிவிட்டு, மறைமுகமாக ஸ்பெஷல் ஃபீஸ் என்ற முறையில் எல்லாப் பள்ளிகளிலும் இந்தப் பணத்தை அதிகமாக வசூல் செய்வது என்றால், அது சரியாக அமையாது என்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

சென்ற ஆண்டு பி.யு.சி. படிக்கின்றவர்களுக்கு, அவர்களையே பெற்றோர்களின் வருமானத்தை ஒட்டிச் சம்பளச் சலுகை அளிக்கப் பட்டிருந்தது. ஆனால், இந்த ஆண்டு பி.யு.சி. படிக்கும் மாணவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் முழுக்க முழுக்கச் சம்பளச் சலுகையை இந்த அரசாங்கம் அளிக்கும், அதைக் கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கும், கட்டாயமாகக் கடைபிடிக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், இந்தத் திட்டத்திலே அது கொண்டுவரப்படவில்லை. கல்வி என்னும்போது, பரவலாக ஏழை மக்கள் நன்றாகச் கல்வி கற்று, அறிவுள்ளவர்களாக வரவேண்டும் என்று அதற்காகப் பாடுபடும்போது, எவ்வளவோ சிரமங்கள், கஷ்டங்கள் இருந்தாலும், அந்தச் சிரமங்களையும், கஷ்டங்களையும் பாராமல், பி.யு.சி. வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில், பெற்றோர்களின் வருவாய் அடிப்படையில் இல்லாமல், எல்லா மாணவர்களுக்கும் முழுச் சம்பளச் சலுகை கொடுக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும், அதற்கான வழிவகை காண வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, புஞ்சை வரியை ஓரளவு நீக்கினோம். புஞ்சை வரியை நீக்கியதையொட்டி, இந்த ஆண்டு எல்லா நில வரிகளையுமே முழுக்க முழுக்க நீக்கிவிடுவார்கள் என்று விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால், புஞ்சை வரியை நீக்கி, நஞ்சை விவசாய வருமான வரி என்ற பெயரால் அதிகமாக அவர்களுக்கு வரியைச் சமத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த வரிச்சுமை மட்டுமல்ல. கரும்பு, வெல்லம் ஆகிய பொருள்களுக்கு, இடையிடையே ஏதோ பிரவரியில் விற்பனை வரிப் போடாவிட்டாலும், ஜனவரியிலேயே எவ்வளவு போட முடியுமோ அவ்வளவும் போட்டாகிவிட்டது. இனிமேல் பிரவரியில் வேண்டாம் என்று இருக்கிறார்கள். அந்த வரிகளெல்லாம் விவசாயிகளைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்குமேபோது, விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது சலுகை கொடுத்திருக்கிறோமா, அந்தச் சலுகை கிட்டியிருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். எங்கு பார்த்தாலும் கிணறு வெட்டப்படவேண்டும் என்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் குறிப்பாக, கிணற்று விவசாயம் அதிகமாகச் செய்யும் மாவட்டங்களின் பெயரையே காணோம். வடார்க்காடு, தென்னார்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களின் பெயரையே அங்கே காணோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஒரு புறம் இருக்கிறது.

முதகபல்
11-30

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதிக்கு நான் சென்றிருந்தேன். நாம் புஞ்சைக்கு வரி இல்லை என்று போட்டாலும், “மானுவாரி” என்று சொல்லப்படும் நிலங்களுக்கு வரி வசூல் செய்கிறார்கள். மானுவாரி நிலம் என்றாலும், புஞ்சை நிலம் என்றாலும் இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று கருதுகிறேன். புஞ்சை நிலங்களைச் சில இடங்களில் மானுவாரி என்று சொல்லுகிறார்கள். சில இடங்களில் புஞ்சை என்று சொல்லுகிறார்கள். சரியான முறையில் விளக்கிச் சொல்ல வேண்டும். கிராமங்களில் இருக்கும் கணக்குப் பிள்ளைகள், ரெவின்யூ அதிகாரிகள், புஞ்சை

1968 மார்ச் 6]

[திரு. சோ. பூவராகன்]

நிலத்திற்குத்தான் வரி இல்லை, மானுவாரி என்று போட்டிருப்பதால் வரி உண்டு, ஆகவே, மானுவாரிக்கு வரி கொடுத்துத்தான் தீர்வேண்டும் என்று சொல்லி, வரி வசூல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று கேள்விப் படுகிறேன். அவ்வாறு மானுவாரிக்கும் வரி வசூல் செய்திருந்தால், அது வஜா செய்யப்படவேண்டும்.

மத்திய அரசாங்கமும் விவசாயத் துறையில் நாம் எந்த அளவுக்கு அக்கறை காட்டுகிறோமோ, அந்த அளவுக்கு உதவி கொடுக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் உதவி கொடுக்கிறார்கள், தரமுள்ள விதைகள் விநியோகிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவும், பூச்சி மருந்துகள் தெளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், மத்திய அரசினர் உதவி கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள், தரமுள்ள விதைகள் விநியோகம், பூச்சி மருந்துகள் வேளாண்மை மேம்பாட்டு ஆராய்ச்சித்திட்டங்கள், ஆகிய இனங்களுக்கும் மற்ற இனங்களுக்கும் நிறைய உதவி கொடுக்கிறார்கள். குறிப்பாக, இந்த மூன்று இனங்களுக்கு ஒதுக்கிய தொகையில் நமது சர்க்கார் குறைவாகச் செலவழித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்று பார்க்கவேண்டும். விவசாயத் துறையில் தரமான விதை கிடைக்கவில்லை என்று விவசாயிகள் ஒரு பக்கம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, பூச்சி மருந்து கிடைக்கவில்லை என்று இன்னொரு பக்கம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது, மேம்பாட்டு ஆராய்ச்சியில் கவனம் காட்டவேண்டும் என்கிறபோது அதற்காக நாம் மானியம் வேண்டும் என்று மத்திய அரசை அணுகும்போது, ஒதுக்கியதையே நாம் நல்ல முறையில் செலவழிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்தத் துறையைச் சார்ந்திருக்கிறவர்கள் அதிலே கவனம் காட்டவேண்டும்.

விவசாயத் துறையில் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய பணத்தைவிட மிகக் குறைவாகவே செலவழித்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு 13 கோடியே 81 இலட்ச ரூபாய் ஒதுக்கினோம். அதிலே 13 கோடி 30 இலட்ச ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 14 கோடியே 25 இலட்ச ரூபாய்க்கு அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள். அனுமதி கொடுக்க இருக்கிறோம். இருந்தாலும், ஏற்கெனவே கொடுத்த அந்தப் பணத்தை ஏன் சரியான முறையில், நல்ல முறையில், செலவழிக்கவில்லை என்று நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் என்னும் தலைப்பில் சென்ற ஆண்டு நாம் ஒதுக்கிய பணத்தைச் சரியான முறையில் செலவு செய்யவில்லை. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தில் நாம் நல்ல முறையில் கண்காணிப்புடன் இருக்கவேண்டும். இன்று பரவலாக எங்கு பார்த்தாலும், பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களில் பார்க்கும்போது, ஒரு வேலையும் ஓராண்டுக்காலத்தில் நடைபெறாமல் எல்லா வேலைகளும் தடைபட்டு நிற்கின்றன என்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு அந்தப் பொறுப்பில் இருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பயணம் போகும்போது, அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய பணத்தைவிட மிகக் குறைவாக இந்த ஆண்டு இதற்குத் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய ரூபாய் 6,61 இலட்சத்தில், 6,08 இலட்சம்தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 5,62 இலட்ச ரூபாய் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக இதில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் தான் இன்றைய தினம் அடிமட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு உதவக்கூடிய திட்டங்களாக இருக்கின்றன. ஆனால், இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால், இது முழுக்க முழுக்க நகரத்தை ஒட்டி இருக்கிறவர்களுக்குத்தான்—மிகக் குறைவான எண்ணிக்கை உள்ளவர்களுக்குத்தான்—அதிக வசதி கொடுக்கும் அளவுக்கு இருக்கிறதேதவிர, கிராமப் புறங்களில் உள்ள மக்கள் இன்றையதினம் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு, நடுத்தர மக்களுக்கு, சாதாரண ஏழை மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கக்கூடிய வகையில், அவர்களை ஊக்குவிக்கக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் இடம் தரப்படவில்லை.

[திரு. கோ. புவராசன்]

[1968 மார்ச் 6]

‘தொழிலாளரும் வேலை வாய்ப்பும்’ என்ற தலைப்பை எடுத்துக்கொண்டால் இது மிகவும் முக்கியமான தலைப்பாகும். எல்லாத் தலைப்புகளிலும் பல இடங்களிலும் தொகையைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு கொடுத்த பணம் முழுவதும் செலவழிக்கப்படவில்லை. “தொழிலாளரும் வேலை வாய்ப்பும்” என்ற தலைப்புக்கு 2,29 இலட்ச ரூபாய் ஒதுக்கினோம். அது முக்கியமானது. முக்கியமாகத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது, அதற்கு ஆதாரங்கள் இருக்க வேண்டும். ஆனால், அந்த ஆதாரங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் காணப்படவில்லை. 2,29 இலட்ச ரூபாய் சென்ற ஆண்டு நாம் தொகை ஒதுக்கியிருந்ததும்கூட முழுதும் செலவழிக்கப்படாமல், 7 இலட்ச ரூபாய் குறைவாகவே செலவழிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 2,31 இலட்ச ரூபாய் கேட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான ஒரு நிலையை நாம் பார்க்கிறோம்.

இன்றைய தினம் வருவாய் இனத்தில் நல்ல சமூகமான நிலைமை இருந்தும், பண நெருக்கடி இல்லாத நிலைமை இருந்ததும்கூட, பல திட்டங்களுக்குத் தொகையைக் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அது சரியான முறையில் அமையுமா என்று பார்க்க வேண்டும். கிட்டத்தட்ட எழெட்டு முக்கியமான திட்டங்களையும் இந்த அவை முன்னால் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வேளாண்மைக்கான திட்டத்தில் 58 இலட்ச ரூபாய் குறைத்திருக்கிறார்கள். சிறு பாசனம் முக்கியம் என்று கருதுகிறோம். சிறு பாசனம் இருந்தால்தான் தமிழ்நாட்டில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும், பெரிய பாசனத் திட்டங்கள் இல்லை என்றும் உணருகிறோம். அப்படி இருக்கும்போது, சிறு பாசனத்திற்காக சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு மிகக் குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 1,85 இலட்ச ரூபாய் குறைவாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமூகாய் மேம்பாடு ஊராட்சிகள் என்ற தலைப்பில் 3,65 இலட்ச ரூபாய் குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சமூகாய் மேம்பாட்டிற்கும், ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் இன்றைய தினம் நிறையத் தேவை இருக்கிறது. கிராமப் புறங்கள் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றன. நல்ல சாலை வசதிகள் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படிச் கிராமப் புறங்களில் சாலை வசதிகளும், குடி தண்ணீர் வசதிகளும் செய்து கொடுப்பதற்காக அந்தப் பணிகளுக்குத் தாராளமாகத் தொகை ஒதுக்கவேண்டும். ஆனால், சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கியதைவிட இந்த ஆண்டு மிகக் குறைவாகவே பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

பெரிய தொழில்களில் கவனம் காட்டவில்லையென்றாலும், கிராமப் புறங்களில் சிறிய சிறிய தொழில்களில் கவனம் காட்டவேண்டும் என்று பேசி வரும்போது, அதிலேகூட, சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய பணத்தைவிட 51 இலட்ச ரூபாய் குறைவாகவேதான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கைத்தறி முக்கியமான பிரச்சினை. நான்கு கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கைத்தறித் துணி தேங்கியிருக்கிறது என்று கவலைப்படுகிறோம். அதை எப்படி விற்பனை செய்வது என்று பார்க்கிறோம், அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் நல்ல முறையில் ஊக்கம் குறையாமல் அந்தப் பணியில் ஈடுபடவேண்டும், அந்தத் தொழில் சிறக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். இருந்தாலும், இந்தப் பொறுப்பை உணர்ந்த அமைச்சர்கள் இதை அறிவார்கள். ஆனால், வெளியில் பேசும்போது, கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஊக்கம் ஊட்டும் அளவில் இல்லை. தேங்கியிருக்கும் துணியை எப்படி விற்பனை செய்வது என்பதை ஆராய்வது அரசின் பொறுப்பு, அப்படியிருந்தும் அவர்கள் நெசவாளர்களைப் பார்க்கும் போது, நெசவுத் தொழிலில் இனிமேல் பலன் கிடைக்காது, நெசவுத் தொழிலில் இனி ஈடுபடவேண்டாம், அவர்கள் வேறு தொழில்களைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான், இனிமேல் நெசவாளர்கள் நெய்யும் துணிகளையெல்லாம் மியூலியத்தில்தான் கொண்டுபோய் வைக்க வேண்டியிருக்கும் என்ற அளவில் பேசியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அது பொருத்தமா, சரியான முறையா என்று தெரியவில்லை. அந்தத் துணிகளை விற்பனை செய்வதற்கு நம் நாட்டில் முடியாவிட்டாலும், வெளி நாடுகளில் அவற்றை விற்பதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமோ,

1968 மார்ச் 6]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

அந்த ஏற்பாடுகளில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டுகைத்தறிக்காக இந்த ஆண்டு மிகக் குறைவாகப் பணம், யிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு 12 இடங்களில் குறைவாகவே ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள்.

தொழில் நுட்பக் கல்விதான் முக்கியம் என்ற கருத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொடர்ந்து நல்ல கவனம் காட்டப்பட்டு வந்தது. தொழில் நுணுக்கப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். தட்டுப்பாடு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். தொழில் துறையில் பயிற்சி பெற்ற ஆள் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால், இந்த ஆண்டில் அந்த இனத்திற்கு 18 இலட்சம் ரூபாய் குறைத்திருக்கிறார்கள்.

குடி தண்ணீர் பிரச்சினை முக்கியமானது. அதிலும், சென்னை நகரத்திற்கு 25 இலட்ச ரூபாய்தான் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மொத்தம் 25 கோடி ரூபாய்க்குமேல் ஆகும் என்று திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு பத்து இலட்ச ரூபாய் இந்த ஆண்டு 25 இலட்ச ரூபாய், அடுத்த ஆண்டு பத்து இலட்ச ரூபாய் என்று கணக்குப் போட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், சென்னை நகருக்குக் குடி தண்ணீர் எப்பொழுதுவரும்? வருமா? வராதா? இப்படியே 20 இலட்சம் 10 இலட்சம் என்று

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : குறைவாக ஒதுக்கியிருப்பதற்குக் காரணம், ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட எந்தத் திட்டமானாலும், மாநில அரசுத் திட்டமாக இருந்தாலும், மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், ஒப்புதல் வந்தபிறகு அதிகமாக ஒதுக்குவதுபற்றி முயற்சிக்கப்படும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : ஐந்து கோடி இருக்கட்டும். ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தால்கூடப் பரவாயில்லை. நம்பிக்கை இருக்கும். 25 இலட்சம் என்று சொல்லும்போது, இதை நிறைவேற்ற எத்தனை ஆண்டுகள் பிடிக்குமோ என்று....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : “ஐந்து கோடி” என்று சொன்னதை அவர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும், மத்திய அரசினுடைய ஒப்புப்பனைப் பெறவேண்டும், அந்த ஒப்புப்பனை வந்தபிறகு, அதிகமாக ஒதுக்கலாம் என்ற அளவிலேதான், இப்பொழுது 25 இலட்ச ரூபாய் என்ற அளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : ஏற்கெனவே அமைச்சராக இருந்த ஒருவருக்கு இது நிச்சயமாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அதை என்னுடைய நண்பருக்குக் கவனப்படுத்த நேரிட்டதற்காக நான் வருந்துகிறேன். அவர்களுக்கு அந்த விவரம் தெரியும். ஆனால், உள்ளத்திலே எதை எடுத்துச் சொன்னால் குறை என்று படுமோ அதைச் சொல்லுகிறார்கள். அதிலே அவருக்கு ஒரு திருப்தி.

திரு. கோ. பூவராகன் : எனக்கு அந்த விஷயம் புரியும். அவர் சொன்னதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு மேலே இருக்கும் ஒரு திட்டமாக இருந்தால், மத்திய அரசின் அனுமதி வேண்டும். நான் ஐந்து கோடிக்கே போகவில்லை. ஒரு கோடி ரூபாய் கூட இதற்காக ஒதுக்கவில்லையே என்பதுதான் கேள்வி.

[1968 மார்ச் 6]

திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : “அமைச்சராக இருந்த திரும்பும்” என்று சொன்னதை நான் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளும். அது தெரியவில்லை என்பதற்காக வருந்துகிறேன். காடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்ற பிறகுதான் நாம் நிறைவேற்றுவதற்கு அனுமதியைப் புகிறோம். ஆகையால், அவர்களுடைய அந்த அனுமதி வந்த பிறகு, அதிகப் பணத்தை அதற்கு ஒதுக்க முடியும்.

திரு. கோ. புவராகன் : சென்ற ஆண்டே இதை ஆரம்பித்து வைத்திருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டே இதற்குப் பணம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு இதற்கு எவ்வளவு செலவழிக்க வேண்டும் என்று முன்கூட்டியே திட்டமிட்டிருக்க வேண்டும். திட்டமிட்டு, அந்தப் பணத்தை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்றிருக்க வேண்டும். அப்படிப் பெறவில்லையென்றாலும், முதலமைச்சர் அவர்கள் திட்டவாத்தமாக, எத்தனை ஆண்டுக்காலத்திற்குள்ளே, சென்னை நகரக் குடி தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும் அதைத் தெரிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நாம் பண உதவி எதிர்பார்க்கவில்லை. நம்முடைய மாநில அரசுப் பணத்திலிருந்து செலவழிப்பதற்குக்கூட, ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட திட்டங்களுக்கு அவர்கள் அனுமதி வழங்கவேண்டும்.

திரு. கோ. புவராகன் : நான் அதையே திரும்பவும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சென்னை குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் இத்தனை ஆண்டுகளில் செய்துவிடலாம் என்று திட்டவாத்தமாகக் கண்டறிந்து அதற்குப் பின்னர்தான் துவக்க விழாவை ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டு சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் 1.35 இலட்சம் ரூபாய் குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். குடிநீர் பிரச்சினையைத் திட்டவாத்தமாக இத்தனை ஆண்டுகளில் தீர்த்துவிடலாம், இவ்வளவு ரூபாய் செலவாகும் என்று வரையறை செய்துவிடுவதுதானே. குடிநீர் பிரச்சினையிலே தேவையான அளவுக்குப் பணத்தை ஒதுக்கி, இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இந்தத் திட்டத்தை விரைவிலே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நமது முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்குத் தனித் திருப்தியடைகிறேன். ஆனால் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிலர் வீராணம் ஏரியிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு போனால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு பாதகம் விளையும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்னாள் அமைச்சராக இருந்தவர்கள் இதை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. புவராகன் : நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வீராணம் ஏரியிலிருந்து சென்னை நகருக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவரும்போது தென் ஆர்க்காடு மாவட்ட விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்னை நகருக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவருவதை வேண்டாமென்று சொல்ல நான் விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தென் ஆர்க்காடு மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு இதனால் எந்த பாதகமும் விளையாது. “இந்தத் திட்டத்தை முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதற்காகத்தான் நான் நன்றி தெரிவித்தேன்.” ஆனால் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச்

1968 மார்ச் 6] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

சேர்ந்த சிலபேர் “அவர் சென்னைவாசியாக ஆகிவிட்டார் என்பதற்காகத்தான் ஒத்துக்கொள்கிறார்” என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். இத்திட்டத்தினால் அப்பகுதி விவசாய மக்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாது.

திரு. கோ. பூவராகன் : நான் தற்காலிகமாகச் சென்னையிலிருந்தாலும், வேறு எங்கிருந்தாலும், அவரவர்க்கு சொந்த ஊர், சொந்த மாவட்டம் என்று உண்டு. பொதுப்பணிக்கு வந்துவிட்ட பிறகு எல்லோருக்கும் சலுகைகளைத் தாராளமாகக் கொடுக்க வேண்டும். நான் தற்காலிகமாகச் சென்னைவாசியாக இருந்தாலும், சென்னையிலிருந்து வெளியே இருந்தாலும் சென்னைக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிய அரசாங்கம் இன்று கொடுக்கும் அளவில் இல்லை (சி.பி.டி. கிராமப் புறங்களில் குடிநீர் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் கிராமப் பகுதிகளிலே தன்னுடைய கவனத்தைச் செலுத்தவில்லை, செலுத்த வேண்டும்).

அடுத்தபடியாக, லீட்டுவசதிப் பிரச்சினை மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறது. மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான காரியங்களில் கூட இந்த அரசு கவனம் செலுத்தவில்லையென்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு 18 இலட்சம் ரூபாய் குறைவாகவே ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் நலன் என்பதாகும். இந்தத் துறையிலும் சென்ற ஆண்டைவிட 7 இலட்சம் ரூபாய் குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய வகுப்பினரில் எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் பொறுத்தவரையில் எல்லாச் சமூகத்தினரும் அதில் இருக்கிறார்கள். இந்தச் சமூகத்தினருக்கென ஒரு தனி இலாகாவை ஏற்படுத்தி, தேவையான பணத்தை ஒதுக்கி அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். இன்றைய தினம் இந்தத் துறையில் 7 இலட்சம் ரூபாய் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், இது பொருத்தமா என்பதை அரசு யோசிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நிலையிலும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே முன்னோடி வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு, பொதுமக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய நன்மையான காரியங்களுக்குச் சரியான கவனம் காட்டப்படவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு கல்விக்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 6 புதிய கல்லூரிகள் திறப்பதாக தமிழ்நாடு அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. எந்தெந்த இடங்களில் பணமும், இடமும் சேகரித்துத் தரப்படுகிறதோ, அந்தப் பகுதிகளில் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்த முடிவு செய்திருக்கிறது. தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைப்பற்றித் தனிப்பட்ட முறையில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விழுப்புரத்தில் ஒரு கல்லூரியையும், திண்டிவனத்தில் ஒரு கல்லூரியையும் ஏற்படுத்துவதற்காக அந்தப் பகுதி மக்கள் முந்தைய அரசாங்கத்தையும், இப்போதுள்ள அரசாங்கத்தையும் அணுகியிருக்கிறார்கள். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில்தான் மிகக் குறைவான கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது ஏற்படவிரும்பும் 6 கல்லூரிகளிலே இரண்டு கல்லூரிகளை விழுப்புரத்திலும் திண்டிவனத்திலும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் கிருத்தாசலம் கல்லூரிக்குப் பின்னால் ஏற்பட்ட கல்லூரிகளில் பட்ட மேற்படிப்புக்கு வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கிருத்தாசலத்தில் கல்லூரி ஏற்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகளாகியும் பட்ட மேற்படிப்புக்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை, செய்யவேண்டும். அதற்கு ஏதாவது அரசியல் காரணம் இருக்குமோ என்று அங்குள்ள பொதுமக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். கிருத்தாசலத்திலுள்ள மாணவர்கள் வெகுதூரம் சென்று படிக்க இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் கிருத்தாசலம் கல்லூரியில் பட்ட மேற்படிப்புக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1968 மார்ச் 6]

சர்க்கரை ஆலைகள் மூன்று இம்மாநிலத்திலே அமையவிருக்கின்றன சென்ற ஆண்டில் நான் கரும்பு நல்ல முறையில் பயிராகும் பகுதிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். திருக்கோயிலூர், திருவெண்ணையநல்லூர், திருநாவலூர் போன்ற பகுதிகளில் சர்க்கரைச் சத்து மிகுந்த கரும்பு பயிர் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. அங்கே கூட்டுறவுத் துறையிலாவது, தனியார் துறையிலாவது ஒரு சர்க்கரை ஆலையை அமைத்துத் தர வேண்டும். அந்தப் பகுதி மக்கள் ஒரு சர்க்கரை ஆலை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கை சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லையென்றே சொல்ல வேண்டும். ஒருவேளை அந்த மாவட்டத்துக்காரர் விவசாய அமைச்சராக இருக்கிறார் என்ற காரணத்திற்காக விட்டுவிட்டார்களோ, என்னவோ? அல்லது அந்த அமைச்சரின் கவனத்திற்கு அது வரவில்லையோ? எது எப்படியிருந்தபோதிலும் சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகப் பரிசுத் திட்டம்பற்றியது. இதிலே ஏஜெண்டுகள் என்றும், கமிஷன் என்றும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. யார் யார் ஏஜெண்டுகள், எப்படிப்பட்டவர்கள் ஏஜெண்டுகளாக நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. கண்டிப்பாகக் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு இதில் இடம் அளிக்கக்கூடாது. கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு இந்த ஏஜெண்டு பதவிகளைச் கொடுக்காமல் முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இதிலே, “தரகு” என்ற ஒரு வார்த்தை இருக்கிறது. நல்ல தமிழ் அறிந்த திரு. ம. பொ. சி. அவர்களுக்கும், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த வார்த்தைக்கு நல்ல தமிழ்ச் சொல் என்ன என்பது தெரிந்திருக்கும். “தரகு” என்ற சொல் “கமிஷன்” என்ற இடத்திலே போடப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். “தரகு” என்ற சொல்லுக்கு வேறு நல்ல தமிழ்ச்சொல் போட வேண்டும். இந்தச் சொல் நல்ல முறையிலே அமையவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பொது மக்கள் எதிர்பார்த்த அளவிலே காரியங்கள் இல்லையென்ற நிலைமை இருக்கிறது. மூலதனத்தில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. இந்த ஆண்டு 14 கோடி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. திட்டக் காரியங்களுக்காகப் பணம் அதிகமாகச் செலவிடப்பட வேண்டும், ஆனால் இந்த ஆண்டு 8,42 இலட்சம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோல் கல்வித் துறையிலும், தொழில் துறையிலும், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களின்மீதும் மிக மிகக் குறைவான பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மொத்தத்தில் சொல்லப்போனால், இது ஏமாற்றம் தரும் பட்ஜெட்டாக அமைந்திருக்கிறது என்று கூறி இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : The hon. Member has consumed twenty five minutes of his Leader's time.

திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “முதன் முறையாக, இந்த மாமன்றத்தில் பேசும் வாய்ப்பை நான் பெற்றிருக்கிறேன் என்றாலும், நான் விரும்பியவாறு நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் என்னுடைய பேச்சை இன்னொரு நேரத்தில் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதி, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. சு. சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது கடந்த எட்டு நாட்களாக நடைபெற்று வரும் விவாதத்திலே என் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் கலந்துகொண்டு, மிகத் தெளிவாகவும், விவரமாகவும் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சிறப்பான அம்சங்கள் எதுவும் இல்லையென்பதைச் சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி விரிவாகப் பேச இந்த அறிக்கையிலே

1968 மார்ச் 6]

[திரு. சு. சீனிவாசன்]

ஒன்றும் குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே இல்லையென்று சொல்லிக்கொண்டு எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சில நிமிடங்களில் என் தொகுதி சம்பந்தமான சில விஷயங்களைப் பேச விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான போடிநாயக்கனூர் தொகுதியிலுள்ள கிராமங்கள் முன்னாள் ஜமீன் பாதுகாப்பில் நீண்டகாலமாக இருந்த படியால், அந்தப்பகுதி அபிவிருத்தியடையவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பகுதியில் அபிவிருத்தி மிகமிகக் குறைவு. இப்பகுதியிலுள்ள ஏரிகள், குளங்கள் முதலியவை நல்ல நிலைமையில் மராமத்துச் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இந்த அரசு உடனடியாக என் பகுதியில் மராமத்துபோன்ற வேலைகளை மேற்கொள்ள முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கேரள-தமிழக ராஜ்ய எல்லையில் போடிநாயக்கனூருக்கு மேற்கே சுமார் 18 மைல் தூரத்தில் கேரளாவில் பண்ணையார் அணைக்கட்டு ஒன்று உள்ளது. அதில் தேக்கி வைக்கப்படும் தண்ணீரைக் கொண்டு கேரள அரசாங்கம் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்துகொண்டு, அந்தத் தண்ணீரை அரபிக்கடலில் கலக்கவிடுகிறது. சுமார் 3 மைல் அளவில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையைக் குடைந்து அந்தத் தண்ணீரை நமது தமிழகத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், அதன்மூலமாகப் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் புன்செய் நிலங்களை நன்செய் நிலங்களாக மாற்றக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதனால் விவசாய அபிவிருத்தியும், உணவு உற்பத்திப் பெருக்கமும் அதிகரிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதேமாதிரி பெரியாறு அணைக்கட்டு, பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு அணைக்கட்டுத் திட்டங்களால் கேரளா-தமிழ்நாடு சர்க்கார்கள் இணைந்து பயன் அடையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போடியில் வாழும் மக்களுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கை, கொட்டகுடி ஆற்றில் ஒரு சிறிய அணையைக் கட்ட வேண்டும் என்பதாகும். ஆகவே, கொட்டகுடி அணைக்கட்டு வேலையை உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுத்தால் அதிக உணவுப் பொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் பகுதியில் கூவலங்காறு பாலம், பூதிப்புரம் பாலம் நீண்ட நாட்களாகக் கட்டப்படாமல் இருக்கின்றன. அப்பகுதியில் அடிக்கடி வெள்ளம் வரும்போது பல மணி நேரம் காரர்களும், பஸ்களும் போகமுடியாமல் நின்றுவிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் போக்குவரத்துத் தடைபடுகிறது. ஆகவே அந்தப் பூதிப்புரம் பாலத்தைத் துரிதமாகக் கட்டி முடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பூதிப்புரம் பாலம் கட்டப்படவேண்டுமென்று எனது தகப்பனர் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்த காலத்திலேயே மிகவும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார். அதில் இருந்து இன்னமும் கட்டப்படவில்லை. அந்தப் பாலம் கிராமவாசிகளுக்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும். ஆகவே அதை உடனடியாகக் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுரையில் இருந்து கொச்சினுக்குப்போக சர்க்கார்துறையில் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்கள் விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விரைவு வண்டியினை மதுரை, தேனி, போடிமெட்டு, மூணர் வழியாகச் செல்லும்படி செய்தால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியில் உள்ள பல கிராமங்களில் ஆனி, ஆடி மாதங்களில் காற்று பல மைல்கள் வேகத்தில் அடிப்பதனால் மண் அரிப்பினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக ஆறாயிரம் ஏக்கரானிலம் மணல் மேட்டிட்டு விளைச்சல் இல்லாமல் இருக்கிறது. இதனால் அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்படி மண் அரிப்பு ஏற்படுவதைத் தடுக்கும் மண்வள பாதுகாப்புத் திட்டம் ஒன்று ஏற்கனவே இந்தப் பகுதியில் செயல்படுத்த பரிசீலனையில் இருந்தது.

[திரு. சு. சீனிவாசன்]

[1968 மார்ச் 6]

அதைச் சீர்திருத்த மேலும் நிதி ஒதுக்கி அந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து நடந்துவரச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குப் போதுமான நிதி ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட மூணர், கோடைக்கானல் பெரியகுளம் பாதைகளை இணைக்கும்—போடியிலிருந்து அகமலைப் பகுதிக்குச் செல்லும் மலைப்பாதை சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பாதையை உடனடியாக அமைத்துக் கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் அந்த மலைகளில் விளையும் ஏலம், காப்பி, வாழைப் பொருள்களையும், மற்றவற்றையும் குறைந்த செலவில் இறக்குமதி செய்ய வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே அந்தப் பாதையை உடனடியாகப் போடுவதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில் 5 மணி நேரம் அவரது கட்சி உறுப்பினர்களுக்கே பங்கு போட்டுக்கொடுத்துவிட்ட காரணத்தினால் அவரை 12-30 மணி வரைப் பேசும்படியாக அழைக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான்கைந்து நாட்களாக நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கும்படியான நிலைமையில் இன்று மார்ச் மாதம் 6-ஆம் தேதி, நமது தமிழகத்தில் ஒரு வருடத்திற்கு முன்னால் முதன்முதலாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அமைச்சரவையை மாண்புமிகு திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் முதன் மந்திரியாகத் தலைமை வகித்து பதவியேற்ற நான் மார்ச் 6-ஆம் தேதியே ஆகும். நமது தமிழ்நாட்டில் ஒரே கட்சியாக அமைச்சரவையை ஏற்றுக்கொண்டு அமைத்ததற்காக அவருக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்து—இந்த ஒரு வருடம் அல்ல, தொடர்ந்து வருகிற நாளுக்கு வருடங்களிலும் அவர்கள் முடிந்தவரை சிறப்பாக ஆட்சியை நடத்தித்தரவேண்டுமென்ற வாழ்த்துக்களைக் கூறி, உடல் நலம் குறைவாக மருத்துவ மனையில் இருந்த அவர்கள் இன்றைக்கு நம் முன்னிலையில் வந்து உட்கார்ந்திருப்பதைப் பாராட்டி அவருக்கு நல்ல உடல் ஆரோக்கியத்தை ஆண்டவன் அருளுமாறு பிரார்த்திக்கொண்டு என் உரையை ஆரம்பிக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதத்தில் எல்லோரும் பங்கெடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் பெரும்பாலும் பேசியவர்கள் அரசியல் பாணியிலேயேதான் பேசினார்கள். வரவு-செலவு திட்டத்தைப்பற்றி, அதில் உள்ள கஷ்டநஷ்டங்களைப்பற்றிய பேச்சாக அமையவில்லை. எப்போதும் இருக்கும்படியான பாணியில்தான்—பழைய கதைகள் மறையவில்லை. மத்திய சர்க்கார் மீது குற்றச்சாட்டுகள்—மத்திய சர்க்கார் தானே நோட்டு அடிக்கும் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இனி நோட்டடிக்கும் அதிகாரத்தை மாநில சர்க்காரிடத்திலேயே விடவேண்டும் என்கிற கோரிக்கை. எங்கள் கட்சியைத் தாக்கிப் பேசும்போது பொறுப்புணர்ச்சி இல்லாமல் பேசுகிறார்கள் என்பதாகும். நோட்டு அடிக்கும் அதிகாரத்தை எங்களிடத்தில் விட்டுவிடுங்கள் என்று பேசுகிற ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களுக்குப் பொறுப்புணர்ச்சி இல்லை என்று பேசுகிற நிலையைப் பார்த்தோம். அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பதற்கு காரணம் டீவாலியூவேஷன்—நாணய மதிப்புக் குறைப்புதான் என்று சொல்கிறார்கள். நாணய மதிப்புக் குறைப்பு என்பது இந்தியாவில் மட்டும் நடைபெறவில்லை. பொருளாதாரத் துறையில் மிக மிக வளர்ச்சி கொள்ள அமெரிக்காவில் கூட இரண்டு மூன்று தடவைகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. (திரு. கரு. சீமைச்சாமி குறுக்கீடு) சும்மா இருங்கள். திரு. ஹாண்டே அவர்கள் எப்போதும் பேப்பர் கட்டிங்

1988 மார்ச் 6]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

மாஸ்டர் தான்—சமீபத்தில் கூட நாணய மதிப்புக் குறைப்பு செய்தார்கள். ஜெர்மனியில் கூடச் செய்தார்கள். இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் எல்லாம் உற்பத்தியைப் பெருக்க கடின உழைப்பைக் கொடுப்பதன் மூலமாகத்தான் உவால்யுவேஷை நீ—வால்யுவேஷை செய்ய முடியும் என்பதை உணரவேண்டும். நீமமுடைய இறக்குமதியைக் குறைத்து, ஏற்றுமதியைப் பெருக்க கடின உழைப்பின் மூலமாக உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலமாகத்தான் நாணய மதிப்பை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள முடியுமே தவிர நோட்டு அடிப்பதன் மூலமாக நிலைநிறுத்த முடியாது. மத்திய சர்க்கார் நோட்டு அடிக்கும் உரிமையை மாநில சர்க்காருக்கே கொடுத்துவிடுகிறார்கள் என்றால் அப்போது என்ன ஆகும்? முனிசிபாலிட்டிகள், கார்ப் பரேஷன்கள், பஞ்சாயத்துகள் தங்கள் தங்களுக்கே நோட்டு அடிக்கும் அதிகாரத்தைக் கேட்பார்கள். வருமான வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்றி வருகிற தனிப்பட்ட பெரிய, பெரிய பணக்காரர்கள் நோட்டு அடிக்கும் அதிகாரத்தைக் கேட்பார்கள். இந்த நோய் எப்படிப் பரவும் என்பதை நாம் கொஞ்சம் சிந்திக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உவால்யுவேஷை செய்தார்கள் என்றால் அதனால் பலன் ஏற்பட்டதா? பலன் ஏற்படவில்லை என்றால் என்ன காரணம், நாம் என்ன செய்தாக வேண்டும் என்பதை சிந்தித்துப்பார்த்தாகவேண்டும்.

இப்போது இருக்கும்படியான நிதிநிலை அறிக்கையில் என்ன சொல்கிறார்கள்? வரி இல்லாமல் பட்ஜெட் போட்டுவிட்டோம் என்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் தொடர்ந்து வரி போட்டுக்கொண்டே வந்தார்களே என்கிறார்கள். ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பத்து வருட காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியானது கடமைபுணர்ச்சியோடும், பொறுப்புணர்ச்சியோடும் பணியாற்றி வந்திருக்கிற காரணத்தினால்தான் 80 கோடி ரூபாய் அளவில் இருந்த நமது மாநில வருமானத்தை 217 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் காங்கிரஸ் கட்சியினர் தேடி வைத்த மூலதனத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் இந்த பட்ஜெட்டையே நீங்கள் தயாரித்திருக்கிறீர்களே தவிர அதை இல்லை என்று சொல்ல முடியாது.

எதிர்க் கட்சியில் நீங்கள் இருந்தபோது வரியே போடக்கூடாது என்று சொன்னீர்கள். ஆனால் ஒரு வருடத்திற்குள் நீங்கள் வரி போடவில்லையா? எதைச் சொன்னாலும் அதில் அரசியல் நேர்மையும், நாணயமும் இருக்கவேண்டும். எத்தனையோ வரிகளை இந்த ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாகவே நீங்கள் போட்டுவிட்டு இப்போது வரியே இல்லை என்று சொன்னால் அது நாணயம் ஆகாது. இந்த வருடத்தில் 2½ சத விதம் ஆக இருந்த விற்பனை வரியை 3 சத விதம் ஆக ஆக்கினீர்கள். ஏழை எளியவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டகூடிய அளவில் கரும்புக்கு வரி போட்டீர்கள். வெல்லத்திற்கு வரி போட்டீர்கள். விவசாய வருமான வரியை 2½ மடங்கு உயர்த்தினீர்கள், எங்களுடைய சம்மதத்தைப் பெற்று, அப்படி இருக்க வரியே இல்லாத அற்புதமான பட்ஜெட் இது என்று சொல்வதில் என்ன நாணயம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. என்னிடத்தில் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கச் சொல்லியிருந்தால் நான் 2 கோடி உபரியாகவே இந்த அறிக்கையைத் தயாரித்துக்கொடுத்திருக்க முடியும். என்னிடம் கொடுத்தால் நானே தயாரிக்க முடியும். 10 வருடங்களக்கு முன்னால் ஒரு எம்.எல்.ஏ. சொன்னார்கள், பட்ஜெட் தயார் செய்வதில் இரண்டைக் கூட்டி, இரண்டைக் குறைத்துத் தயார் செய்து விடலாம் என்று.

இந்த பட்ஜெட்டிலே மக்களுக்கு நன்மைகள் கொடுக்கக் கூடிய திட்டங்கள் என்ன இருக்கின்றன, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு என்ன திட்டங்கள் இருக்கின்றன, மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தியைக் கொடுக்கும்படியான திட்டங்கள் என்ன இருக்கின்றன? பட்ஜெட்டிலே வரியில்லாமல் செய்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். மைசூர் ராஜ்யத்தில்கூட 11 கோடி ரூபாய்க்கு உபரி பட்ஜெட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே வரியில்லாமல் போட்டுவிட்டோம் என்று சொல்வதிலே ஒன்றும் இல்லை. விற்பனை வரியை 54 கோடியாக உயர்த்தினார்கள், அதிலே 60 கோடி வரும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். பட்ஜெட்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1966 மார்ச் 6]

மிகவும் அதிகமாக எதிர்பார்ப்பது என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. 248 கோடி ரூபாய்க்கு அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது சபித்சமான நிலைமை இருக்கும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பயிரைப் பார்த்து பதராகே, குத்தாரியைப் பார்த்து குதிக்காதே என்று அதாவது பயிரைப் பார்த்தவுடன் பதறக்கூடாது, குத்தாரியைப் பார்த்தவுடன் குதிக்கக் கூடாது என்ற அளவில் சொல்வார்கள். இந்த பட்ஜெட்டிலே 1965-66-லே பருவ மழை தவறிவிட்ட வருஷத்திலே விளைந்த 73 லட்சம் டன்னை வைத்து ஒப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது உற்பத்தி ஏன் குறைந்தது என்றால் முதலமைச்சர் அவர்கள், ரொம்ப சிரமப்பட்டு முந்தைய வருஷத்திலே உள்ள மழையளவின் புள்ளி விவரங்கள், இந்த வருஷத்திலே உள்ள புள்ளிவிவரங்கள் இவற்றைக் காட்டி இதனால் தான் குறைவு ஏற்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இதே காரணத்தைக் காட்டிச் சொல்லியபொழுது அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மாமியார் உடைத்தால் மண்குடம் மருமகள் உடைத்தால் பெண் குடம் என்று சொல்வார்களே அதைப்போன்ற நிலையிலே சொல்கிறார்கள். பற்றாக்குறையாக இருந்த தமிழகம் உபரி ராஜ்யமாக ஆகிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மழை குறைந்துவிட்டது, ஆகவே விளைவு குறைந்து விட்டது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டவில்லை. மழை குறைவாகப் பெய்தும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம் என்று தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் படியரிசி எல்லோருக்கும் போட்டிருக்கலாமே. ஆகவே இப்படியெல்லாம் புள்ளிவிவரம், புள்ளிவிவரம் என்று எங்களைப்போல் புள்ளிவிவரத்தைத்தான் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அப்படித்தான் கொடுத்ததுகொண்டிருந்தோம், நீங்களும் அப்படிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், உங்களுக்கு என்ன கதியாகுமோ தெரியாது. இது ஒரு கேரி ஓவர் பட்ஜெட்டாகத்தான் இருக்கிறது. பட்ஜெட் தயாரிக்கின்ற பொழுது அமைச்சரவையின் கொள்கையைச் சொல்லிவிட்டு ஃபைனான்ஸ் செகரட்டரியைக் கூப்பிட்டுச் சொல்லிவிட்டால் போதும், நாங்கள் நாட்களுக்குள் விளாசு விளாசு என்று விளாசி சமர்ப்பித்து விடுவார்கள். இந்த பட்ஜெட் 'This Budget is a conservative Budget. It is neither progressive nor productive.' வரியில்லாமல் போட்டு விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே எந்தவிதமான புரட்சிகரமான திட்டமும் இல்லை, உற்பத்தியை அதிகமாக்குவதற்கு எதுவும் இல்லை, வேலையில்லாததின்கள் பாடத்தைப் போக்குவதற்கு எதுவும் இல்லை. பட்ஜெட் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருந்தால் அது அனுபவம் கருத்து என்ன? நல்ல திட்டங்களைப் போட்டு பற்றாக்குறையாக இருக்கும்பொழுது நம்முடைய மனம் எல்லாம் அதில் சென்று உற்பத்தியைப் பெருக்கி, பற்றாக்குறையை நிறைவு செய்யவேண்டுமென்ற கடமையிலேதான் உற்பத்தி பெருகும், உழைப்பும் அதிகமாகும். பணத்தை வைத்துக் கொண்டு அவற்றைச் செய்வது ஒரு முறை. முதலீடு செய்து கடனையும் வாங்கி திட்டங்கள் போட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கி சபித்சத்தை உண்டாக்குவது ஒரு முறை. ஆகவே, பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருந்தால் அது கையாலாகாததனத்தாலோ அல்லது கெட்டிக்காரத்தனம் இல்லாததாலோ அல்ல. பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்று அதைச் சொல்கிறார்களே, அங்கே உள்ள ராணுவச் செலவு என்ன, பெரிய பெரிய திட்டங்கள் எவ்வளவு என்றெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். 1966-67-லே எந்தவிதமான ஓவர் டிராஃப்டும் இல்லை என்று சொன்னால் — அப்பொழுது காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்ததாக எனக்கு ஞாபகம், பொது மக்களுக்கும் ஞாபகம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன் — ஆகவே ஓவர் டிராஃப்டு இல்லாமல் இருக்கும்படியான பெருமை சென்னை மாநிலத்திற்குத்தான் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில்தான் நான் இதை கேரி ஓவர் பட்ஜெட் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

1968 மார்ச் 6]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறிவிட்டன. அவற்றைக் குறைப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்பதைப்பற்றி ஒன்றுமே இதில் சொல்லப்படவில்லை. போன வருஷம் பொருளாதார மந்தம் இருந்தது. இந்த வருஷமும் நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இது சிந்தித்துப் பார்ப்பதற்குரிய விஷயம். தொழில்கள் சரியாக நடைபெறவில்லை, உற்பத்தி சரியாக இல்லை, தொழில் அமைதி கிடையாது, இப்படிப்பட்ட நிலையில் எப்படி வளர்ச்சியை எதிர்பார்க்க முடியும்? பொருளாதார மந்தம் இருக்கிற நிலையில் முதலாளிகள் முதலீடு போடுவதற்குப் பயப்படுகிறார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஏற்ப பொருளாதார சூழ்நிலையை “Climate for production and investment — உருவாக்க வேண்டும். அதற்கெல்லாம் இந்த சர்க்கார் என்ன உதவி செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. இதற்கு முன்னாலும் வேலைநிறுத்தங்கள் நடந்தன. மெட்ரல் பாக்ஸ் கம்பெனியில் 29 நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. அங்கே வேலைக்குப் போகின்ற தொழிலாளர்களைக் கூடத் தடுத்து நிறுத்தினார்கள். தொழில் சங்கங்களும் இருக்கின்றன. எல்லா அரசியல் கட்சிகளையும் சேர்ந்த தொழில் சங்கங்களும் இருக்கின்றன, வேலைக்கு வருகிறவர்களை தி. மு. க. தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலைக்கு வராமல் தடுக்கிறார்கள். லிம்கோ மூடப்பட்டு அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள் எல்லாம் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். முதலாளிகளுக்கும், தொழிலாளிகளுக்கும் சமரசம் ஏற்படக்கூடிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்தால்தான் சரியாக இருக்கும். சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு இருக்கிறதா என்று சொன்னால் முதலமைச்சர் அவர்கள் “இந்திராகாந்தி புவனேஸ்வரத்தில் மூக்கு அடிப்படவில்லையா?” “வங்காளத்திலே அடிப்படவில்லையா?” என்று கேட்பார்கள். இங்கே நடந்தது என்று சொல்ல வேண்டுமே தவிர அதையெல்லாம் சொல்வது சரியல்ல. ஒரு குற்றவாளியை நீ ஏன் தப்பு செய்தாய் என்று கேட்டால் ஒரு பெரிய மனுஷனைச் சொல்லி அவன் திருடினானே, அவன் வரியை ஏமாற்றினானே என்றெல்லாம் சொன்னால் அது நியாயமாக இருக்குமா? உங்களை பிரச்சனை என்ன, நீங்கள் அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கு என்ன செய்தீர்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, திசை திருப்பி விட்டு, “மகாத்மா காந்தி கொலை செய்யப்படவில்லையா?”, இந்திரா காந்தி மூக்கு அடிப்படவில்லையா?” என்று கேட்கக் கூடாது. ஆகவே உதாரணத்தைக் காட்டி நாங்கள் இதைச் செய்வது நியாயம் என்று சொல்வது விலைகொடுத்து என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதைச் சொன்னால், காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏதோ சதி செய்து ஆட்சியைக் கவிழ்ப்பதற்குத் திட்டம் போடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஜனநாயகத்திலே பேசுவதற்கு உரிமை கிடையாதா? அவர்கள் எதிர்க் கட்சியாக இருந்த நேரத்தில் என்ன என்ன எழுதி வைத்தார்கள், எப்படியெல்லாம் பிரச்சாரம் செய்தார்கள் என்பது ஸ்காட் லாபகம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் இல்லாவிட்டாலும் நாங்கள் உண்மையாகச் சொல்லுகிறோம். எங்கள் தலைவா திரு. காமராஜ் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நல்லமுறையில் நீங்கள் ஆட்சி நடத்தினால் ஆதரவு தருவோம் என்று. ஐந்து வருஷங்களுக்கு மக்கள் ஆட்சியை உங்களிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், நீங்கள் நல்லமுறையில் நடத்தினால் நாங்கள் ஆதரவு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள், அப்படிச் சொல்வதற்கு காமராஜ் யார் என்று கேட்டார்கள். இந்த நாட்டிலே திரு. காமராஜ் அவர்கள் சொல்வதற்கு இல்லையென்று சொன்னால் சொல்வதற்கு யார் இந்தத் தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அவரைச் கேட்க இவருக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ம. பொ. சிவசுபாசம் : இவர் யார் இந்த வாக்குறுதியைக் கொடுக்க என்று நான் சொல்லவில்லை. தனி நபரை நம்பித்தானே ஜனநாயகம் நிலைக்கவேண்டும் என்றுதான் கேட்டேன். இப்படிக்கே கேட்டிருக்க வேண்டுமென்று அவர் நினைக்கிறார்போலும். மறந்து விட்டேன் நேற்று.

[1968 மார்ச் 6]

திரு. பி. ஜி. கருத்தினமன் : தனி நபர் என்று சொல்லுகிறார்கள் அதைத்தான் நானும் சொல்கிறேன். இவர் யார் என்று கேட்பதற்கு என்ன நியாயம் இருக்கிறது. இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எவ்வளவோ சேவைகள் செய்திருக்கிறார்கள், முதலமைச்சராக இருந்து நல்ல முறையில் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். ஜெயிலுக்குப்போய் அடிபட்ட தியாகி அவர். ஜெயிலுக்குப் போய் நோய் வந்து, உடம்பு சரியில்லை என்று சொல்லிவிட்டு வந்துவிடுகிற பட்டியலில் சேராதவர் அவர் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்பொழுது குறுக்கிட விரும்பவில்லை. அவர் அடிக்கடி என்னைத் தாக்கிப் பேசுகிற பழக்கம் இருப்பதால் நான் குறுக்கிடுகிறேன். இவர் யார் என்று கேட்க வில்லை என்று சொல்லிவிட்ட பிறகு அப்படி நான் மறுப்பது தவறு என்றால் அவர் அதை நிரூபிக்கவேண்டும். அவரைப் பற்றிச் சொல்லை நீர் யார் என்று கேட்டார்கள். நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இருக்கிற உரிமையை வைத்துக் கூறியிருக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்தினமன் : அதே உரிமையோடுதான் நானும் இந்தச் சபையிலே பேசுகிறேன். அவர் ஒரு கட்சியில் நிலையாக இருந்து கொண்டு தேர்தலில் தோற்றாலும் அதைக் கவுரவமாக ஏற்றுக்கொண்டு மக்களுக்காகப் பாடுபட்டு வருகிறார். அவர் தேர்தலிலே ஜெயிக்க வேண்டுமென்பதற்காக உங்களைப் போல் கட்சி மாறியவர் அல்ல. காமராஜர் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே இருந்து மக்களுக்கு..... (திரு. ம. பொ. சிவஞானம் எழுந்தார்) இந்த நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு முடிம்களும் ஜனநாயகத்திற்கு மதிப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே காமராஜர் அவர்கள் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகம் நிலைத்து நிற்கிறது என்றால் அதற்கு ஒரே காரணம் காங்கிரஸ் கட்சியாகத்தான் இருக்க முடியும்.

இப்போது ஆங்காங்கு கலவரங்கள் நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன. அவ்வாறு கலவரங்கள் நடக்கும்போது அதிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள்—யாராக இருந்தாலும் வித்தியாசம் இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் உள் நிலைமை என்னவென்றால், காலையில் பத்திரிகையில் பார்த்தால் காங்கிரஸ்காரன் கலவரம் செய்தான், காங்கிரஸ்காரன் கைது செய்யப்பட்டான், காங்கிரஸ்காரன் அடிபட்டான் என்றெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களுையே தாக்கக்கூடிய முறையில் செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, எந்த இடத்தில் நடவடிக்கை எடுத்தாலும் நடுநிலைமையோடு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேர்தல் காலத்தில் அமைச்சர்கள் பிரசாரம் செய்யக்கூடாது, ராஜினாமா செய்யவேண்டுமென்று முன்பு கூறினார்கள். இப்போது எல்லா அமைச்சர்களும் சென்று தேர்தல் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு வாக்குறுதிகளை எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். இவர்கள் போவதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. இவர்களுடைய கொள்கையிலிருந்து எப்போது விடுபட்டார்கள் என்று தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்று மாணவ சமுதாயத்தினரிடையே ஒரு கொந்தளிப்பான நிலை இருக்கிறது. எதிர்கால சந்ததியினரான அவர்களுடைய நிலை இன்று நல்லமுறையில் இல்லை. இந்த நிலையில் சென்றால் அவர்கள் சீரும் சிறப்புமாக எதிர்காலத்தில் விளங்க முடியாது. இப்போது போகும்படியான போக்கு, செய்யும்படியான செயல்கள், தமிழகத்தின் பண்புக்கு, தமிழ்நாட்டை பண்புக்கு, நாசகத்திற்கு, ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டுக்கு உகந்ததாக இல்லை; தலை குனிவ் வைக்கிறது. ஒரு சில மாணவர்கள் செய்யும் படியான காரியத்தினால் நல்ல மாணவர்கள், சிறந்த மாணவர்கள் உயர்ந்த மாணவர்களுடைய கல்வி பாழ்படுத்தப்பட்டு அவர்களுடைய

1968 மார்ச் 6]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

எதிர்காலம் கெட்டுப்போகும்படியான சூழ்நிலை இருப்பதைப் போக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக கூட்டு அறிக்கை விடவேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், கொடுத்தோம். அதன் பேரில் அவர்கள் என்ன முடிவு எடுத்தார்கள் என்று ஒன்றும் தெரியவில்லை.

இப்போது நாட்டிலே எந்த இடத்தில் எது வேண்டுமானாலும் நடைபெறும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் காஞ்சிபுரத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிபற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் கல்லூரி பிரின்சிபால் மாணவர்களைத் தூண்டி விட்டதன் காரணமாக மாணவர்கள் தனிப்பட்ட சி. டி. துரராஜ் என்பவருடைய வீட்டுக்குள் புகுந்து ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு அதைக் கல்லூரிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தகராறு செய்தார்கள். இதைப்பற்றிப் புகார் செய்தும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. யார் வேண்டுமானாலும் நினைத்தபோது ஊர்வலம் நடத்தலாம், பொறுப்பு இல்லாமல் நடந்து கொள்ளலாம், போலீஸ்காரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதெல்லாம் எதிலே பேரம் முடியும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்போது அளிக்கப் பட்டிருக்கிற பட்ஜெட் கட்சியை வளர்க்கக்கூடிய முறையில்தான் அமைந்திருக்கிறதே தவிர, மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

எல்லா நூலகங்களிலும் தங்களுடைய கட்சிப் பத்திரிகைகளைப் போட வேண்டுமென்று ஜி.ஒ. போட்டிருக்கிறார்கள். முரசொலி பத்திரிகையைப் போட வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். வெறும் செய்திப் பத்திரிகையாக இருந்தால் போட வேண்டியதுதான். முழுக்க முழுக்க ஒரு கட்சிக்காவே நடத்தப்படுகிற பத்திரிகைகளைப் போட வேண்டுமென்று சொன்னால் எல்லாக் கட்சிகளின் பத்திரிகைகளையும் போட வேண்டுமென்று உத்தரவிடவேண்டும். ஒவ்வொரு கட்சியினரையும் கூப்பிட்டு அவரவர்கள் கட்சிகளின் பத்திரிகைகளில் எது எதைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டு எல்லாப் பத்திரிகைகளையும் போட ஏற்பாடு செய்தால் சரியாக இருக்கும்.

இன்று மக்களிடையே இருக்கும் பெரிய பிரச்சினை வேலையில்லாத திண்டாட்டம். அதைப் போக்குவதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் எந்த வழியும் வகுக்கப்படவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான எஞ்ஜினியர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் மாண்புமிகு மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு உங்களிடத்தில் என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது என்று எங்களைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள். எங்களிடத்தில் ஆதாரம் இருந்தால் நாங்கள் அந்தப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்போம். இப்போது நாங்கள் கேள்வி கேட்கும் அளவிலேதான் இருக்கிறோம். நேற்றைய தினம், 50 சூப்பர்வைசர்கள் ஊர்ஜிதப்படுத்தப்படாமல் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட இருப்பதாகப் புகார் வந்திருக்கிறது. சர்க்கார் இப்படி எவ்வளவு பேரை வேலையிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு அறிக்கையை, அபிவினிஷ்டரேஷன் ரிப்போர்ட்டை வைத்தால் நிலைமைகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இப்போது சூப்பர்வைசர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்றவுல்தான் இவர்கள் எல்லாம் ரெகுலரைஸ் செய்யப்படவேண்டுமென்று பழைய சர்க்கார் போட்ட ஆணையை இப்போது நிறைவேற்றவேண்டிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம். அவர்களை அப்படியே வைத்துக்கொள்ள முடியுமா என்பது பற்றியும் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதைப் பற்றிய விவரங்கள் வேண்டுமென்றால் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் விவரங்களைக் கொடுக்க முடியும். அதை விட்டு விட்டு ஆயிரக்கணக்கில், பத்தாயிரக்கணக்கில் என்று பேசுவது பிரசாரத்திற்குப் பயன்படலாமே தவிர, புள்ளிவிவரத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்குப் பயன்படாது.

[1968 மார்ச் 6]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அந்தந்த மானியங்கள் பற்றிய விவாதம் வரும்போது எந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் ரிட்டுரென்ச் மென்ட் ஆகியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றிய விவரங்களை வைப்பார்களே யானால் நாங்கள் அதுபற்றிக் கருத்துக்களை கூறுவதற்கு ஆதரவாக இருக்கும். நாங்கள் எங்கடில்ம் வரும்படியான புகார்கள்பற்றிக் கூறு கிறோம். ஒவ்வொன்றையும் நீங்கள் இல்லை இல்லையென்று சொல்லிவிட் முடியாது. பிரசாரத்திற்காகச் சொல்லுகிறோம் என்று சொல்ல முடி யாது. நீங்கள் வெளியிலே சொல்லவில்லையா? பி.எ.க்களை எடுத்து விட்டதால் மூன்று லட்சம் மிச்சம் என்று பேசவில்லையா? சமூதாய நலத் திட்டத்தை மாற்றினோம், ஒன்றரை கோடி ரூபாய் மிச்சம் என்று சொல்ல வில்லையா? இவையெல்லாம் பத்திரிகைகளில் வருகிறதே. படி அரிசித் தட்டம் எங்கே? மனச்சாட்சியோடு சொல்லுங்கள். பொங்கலுக்கு படி அரிசி கிடைக்குமென்று ஊரெல்லாம் சொன்னீர்களே, இப்போது இல்லை யென்று சொன்னால் முன்னால் சொன்னதற்குப் பொறுப்புற்றுக்கொள்ள வேண்டாமா? என்னை பொறுப்பில்லாது பேசுவதாக பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இருந்தால் இருக்கட்டும். பாதகம் இல்லை. பெற்றுப்புள்ள அமைச்சர்கள் எப்படிப் பொறுப்பு இல்லா மல் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் கேள்வி. 20 வருஷ கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு, அந்தத் திட்டங்களையே நீங்கள் மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது அரசியல் நேர்மையா, நாணயமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? நாம் ஒரு பத்து கோடி ரூபாய், மத்திய சர்க்கார் ஒரு பத்து கோடி, வேறு ஒரு பத்து கோடி என்று முப்பது கோடி ரூபாய் திரட்டி ஒரு எம்ப்ளாய்மென்ட் கார்ப் ரேஷன் அமைத்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க, படித்து வந்திருக்கும் என்ஜினியர்கள், டாக்டர்கள் இவர்களிடையே உள்ள வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க, அவர்கள் திறமையை உபயோகப் படுத்திக்கொள்ள, ஒரு கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்பட்டிருந்தால் இந்த பட்ஜெட்டை நான் பூரணமாக வரவேற்றிருக்க முடியும். ஆனால் அப்படிப்பட்டதொரு நிலை இல்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இரண்டு ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டன. பொருளாதாரச் சணக்கம் காரண மாக வருகிற ஆண்டுகளில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகி, வாய்க்கும் சக்தி குறைந்து, விலைவாசிகள் உயரக்கூடிய வகையில் எந்த நிலைக்கு கொண்டோய் விடப்போகிறது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

வரி இல்லாத பட்ஜெட் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறலாம். எந்தெந்த வகையில் எந்தெந்த இனங்களில் செலவு குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று என் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் சொன்னார்கள். நாம் ஒன்றை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நான் ஒன்றுக்கு 2,000 குழந்தைகள் பிறப்பதாக கணக்கு. அப்படிப்பட்ட நிலையில் நான் ஒன்றுக்கு மூன்று ஹைஸ்கூல்கள் திறக்கப்படவேண்டும், பத்து ஆரம்பப் பள்ளிகள் திறக்கப்படவேண்டும், 500 வீடுகளாவது கட்டப்பட வேண்டும். ஆனால் முன்பிருந்ததைவிட இப்போது கூடுதலாக எவ்வளவு பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன? வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் எதுவும் இந்த அறிக்கையில் இல்லை. வேலைவாய்ப்புகளை அளிக்கும் திட்டங்கள் எதுவும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் காணப்படவில்லை. இல்லாத ஒரு காரியத்தை செய்து விட்டோம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர ஒன்றுமே செய்யப்பட்டிருப்பதாக இதில் காணவில்லை. திட்டங்களுக்கான முதலீடு இவ்வளவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. மத்திய அரசிலிருந்து இன்னின்ன திட்டங்களுக்காகக் கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஒருபக்கம் மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கம் மத்திய அரசின் அதிகாரங்கள் எல்லாம் எங்கள் கைக்கு வரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் இரண்டு கோடி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று

1968 மார்ச் 6]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்கம் டாக்ஸிலிருந்து ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்கு 75 சத வீதம் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. நிதித் தமிழ்நாடு வைத்து, எந்தெந்த முறையில் எவ்வளவு எவ்வளவு சதவிகிதம் என்று கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது. பாரபட்சம் காட்டுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களே, இன்னின்ன ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்கு அதிகமாகச் சலுகை காட்டியிருக்கிறார்கள், இன்னின்ன சர்க்கார்களுக்கு அப்படிச் சலுகை காட்டப்படவில்லை என்று சொல்லியிருந்தால் அதைப்பற்றி போராடக் கூடும்.

இப்போது ஒரு போகத்தை இரு போகமாகச் செய்து விட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனக்கு விவசாயம் ஓரளவிற்குத் தெரியும். விவசாயிகள் என்றால் நகரத்தில் அழுக்கு இருக்கவேண்டும் என்றார்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். நாங்கள் சொறிந்தால்தான் அழுக்கு வரும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கடையில் நிறைய அழுக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இரண்டு போகம் என்று சொல்லி விடுவதால் மட்டும் உற்பத்தி பெருகிவிடாது. உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால் உழைப்பு வேண்டும், வேண்டிய உரங்கள் வேண்டும், விதைகள் வேண்டும், தண்ணீர் வேண்டும். கவர்னர் அவர்கள் உரைமீதான விவாதத்தில் பேசும்போது ஏ.டி.டி. 27 காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில்தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்று சொன்னபோது புள்ளிவிவரங்களோடு இல்லை, இல்லை, ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். ஐப்பதுகா இண்டிகா என்ற நெல்லோடு நம் நெல்லையும் இணைத்து ஆறுதையில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஏ.டி.டி. 27 கொண்டுவரப்பட்டது. நெல் மூலாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னால் சைனாவில் இருந்தது. ஆகவே காங்கிரஸ் வருவதற்கு முன்பே அவர்கள் அங்கு கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள் என்றும் அதுபற்றி நீங்கள் ஏன் பெருமைப்படுகிறீர்கள் என்றும் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட் படித்துப் பார்த்தேன். இதில் பேசவே ஒன்றும் கிடையாது. எதை எடுத்தாலும் குறைப்பு, எதைபோடுத்தாலும் சேர்ப்பு என்று இருக்கிறது. வேண்டிய வரிக்களைப் போட்டு விட்டார்கள். 1966-67-ல் விற்பனை வரி 48 கோடியாக இருந்தது இப்போது 60 கோடியாக எப்படி வந்திருக்கிறது? வரி போடாமலா? விவசாய வருமான வரி 127 லட்சம் என்றிருந்தது. இப்போது 147 லட்சம் என்று எப்படி வந்திருக்கிறது? வரி போடாமலா? அதிக வரி போடாமல் எப்படி இப்படி வந்திருக்க முடியும்?

லாட்டரி மூலம் ஒரு கோடி ரூபாய் சம்பாதிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழித்து விடுவோம் என்று தேர்தல் அறிக்கையில் கூறியிருந்தார்கள். எங்கே சொன்னோம் என்று சொல்வார்கள். அதில் ஐம்பது லட்சங்கள் இருந்தன. அதில் ஒன்று குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழித்து விடுவோம் என்றும் கூறியிருந்தார்கள். ஒழித்தீர்களா? லாட்டரியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். இது நல்லதா? இது நாட்டு மக்களுக்கு நல்லதா? மதுவிலக்குத் திட்டத்தை தீவிரமாக செப்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருப்பதை நான் மனப்பூர்வமாக பாராட்டுகிறேன். ஏழை மக்களுக்கு ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமாக யிருப்பது மதுவிலக்குத்தான். மதுவிலக்கை தீவிரமாக அமல்படுத்துவதில் எங்கள் பூரண ஒத்துழைப்பைத் தருவோம். மதுவிலக்கை ரத்து செய்யாமலிருப்பதை பாராட்டுவதோடு கூட, லாட்டரித் திட்டம் போட்டிருப்பதால் கிராம மக்கள் லாட்டரி அடித்துவிடுவார்கள். அவர்கள் எல்லாம் லாட்டரியில் பணம் போடுவார்கள். ஐந்து, பத்து என்று அவர்கள் சம்பாதிப்பதை எல்லாம் லாட்டரியில் போட்டு விடுவார்கள். நடுத்தர மக்கள் அதில் அதிகம் சேர மாட்டார்கள். அவர்கள் கொஞ்சம் தான் போடுவார்கள். ஆகவே ஏழை மக்கள், கீழ்நிலையில் உள்ளவர்கள் இவர்களை லாட்டரி அடிக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. டி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 6]

பேசுவதற்கு சுதந்திரம் இருந்தாலும், கடுமையாகப் பேசக்கூடிய வர்கள் யாராகயிருந்தாலும் அவர்களுக்கு தக்க தண்டனை கொடுக்கப்பட வேண்டும். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் நான் ஒரு டிராமாவிற்குச் சென்றிருந்தேன். எனக்கு ஒரு அமைப்பு வந்தது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய உத்திரந்தாரர்கள். அவர் தலையை ஆட்டுகிறார்கள். எதை வேண்டுமானாலும் பேசுவதற்கு எரிமை கொடுத்து அப்படியே பேசுவது எவ்வளவு விபரத்தில் கொண்டு போய் விட்டது? அதைப் பார்த்துக் கொண்டு சர்க்காரும், பேரவையும் எப்படி பேசாதிருக்கிறார்கள் என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அந்த நாடகத்தின் பெயர் முஹமத்-பின்-துக்ளக் என்பது. சோ நடித்திருக்கிறார். அவர், மக்களை எல்லாம் முட்டாள்கள் என்று சொல்கிறார். தப்பித்துக்கொள்வதைக் கா தன்னையும் ஒரு முட்டான் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார். மக்கள் எல்லாம் முட்டாள்கள் என்று சொல்லும்போது பார்க்கிறவர்களும் முட்டாள்கள் அல்லவா என்று நினைத்தேன். அதை மறைமுகமாகச் சொல்கிறார்கள். அதை அரசியல் மேடையாகச் செய்துவிட்டார்கள். அரசியலில் இருப்பதை நாடுக்காக, ஹான்யமாகச் சொல்வதைப்பற்றி ஆட்சேபினை யில்லை. டெல்லியில் பிரதமராக துக்ளக்கை வைத்து 450 பேர்களை உதவிப் பிரதமர்களாக ஆக்குகிறாராம், உட்கிராமுகிறாராம். இல்லாததை யெல்லாம் இவ்வளவுதூரம் சொல்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. அவர் தமிழ்நாட்டை மட்டுமே விட்டு விட்டார் கெட்டிக் காரத்தனமாக. இங்குள்ள அரசாங்கத்தைத் தாக்குவதற்கு அவருக்கு தைரியம் இல்லை. மைசூர் போன்றயிடங்களை எல்லாம் வைத்து இப்படி நாடகம் நடத்தி மக்கள் மனம் புண்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது அது. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி அது தவறு. அதன்பிறகு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். நாட்டில் இன்று தேசிய உணர்வு குறைந்து கொண்டு வருகிறது. நம்மிடையே தேசிய உணர்ச்சி இருக்கவேண்டும். தேசிய ஒருமைப்பாடு இருக்கவேண்டும். போகிற போக்கைப் பார்த்தால் மொழியின் பெயரால் அல்லது வேறு பெயரால் தேசியக் கொடியை எரிக்கும் நிலைக்கு மக்கள் வந்திருப்பது வருந்தத்தக்கது. தேசியக் கொடி என்பது சாதாரணமானதல்ல. திருப்பூர் குமரன் போன்றவர்கள் தங்கள் உயிர்களைக் கொடுத்து அதை காத்தார்கள். தேசியப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் தங்கள் உடல், பொருள், ஆவி இவைகளை கொடுத்துத்தான் தேசியக் கொடியை ஏற்றி வைக்கும் பேறு பெற்றோம். இவ்வாறு தேசியக் கொடியை எரிக்கும் படியான நிலை வந்தால், அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தை எரிக்கும்படியான நிலை வந்தால் அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. பிரிவினைக் கொள்கையை விட்டுவிட்டோம் என்று முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னபோது நாங்கள் அதைப் பரிபூரணமாக ஏற்றுக்கொண்டோம். ஆனால் நாங்கள் சொல்வதெல்லாம், மரத்தை நீங்கள் வெட்டிவிட்டீர்கள், ஆனால் கணுக்கள் அடியிலே துளிர்ந்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதுதான். எந்தக் கணுக்களையும் வெட்டிவெறிய வேண்டும். தேசியக் கொடிக்கோ அல்லது அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திற்கோ அவ்விதமான நிலைமை ஏற்படுவதையாரும் சகித்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. சர்க்கார் இதில் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி எடுக்கத் தவறினால் எங்கள் உயிரையும் கொடுத்து அவைகளைக் காப்பாற்றத் தயாராக யிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இதற்குச் சகலவிதமான, கண்டிப்பான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை carry on budget என்றபடி காலம் தள்ளுவதற்குத்தான் சரியாக இருக்கும் என்று கூறி, இந்த பட்ஜெட் மகோன்னதமான பட்ஜெட்டாக இல்லாமல் மகோதரமான பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது என்று கூட என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : On a point of personal explanation.

1968 மார்ச் 6]

MR. SPEAKER: In making a personal explanation, you should confine your explanation to yourself and should not raise debatable matter.

DR. H. V. HANDE: About devaluation, the point is that America did not devalue at all. The devaluation was with reference to America. Devaluation was done by other countries to stop the flow of money to America.

Subsequently Mr. Karuthiruman told the House that I was a paper cutting master. Whenever I read newspapers, if there are any important points, I make a note of those things so that I can bring them to the notice of the House with a sense of responsibility. Otherwise I will be in the same pitiable plight as the Leader of the Opposition was this morning. It was a pathetic sight. My request to the Leader of the Opposition is not to make fun of these things. When we bring these things to the notice of the House, we should do it with a sense of responsibility. That is why I the cuttings from responsible newspapers.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் தன்னிலை விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறார்கள். அது தங்களைப்பற்றியதாக இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு 81-வது விதியில் இருக்கிறது.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: தலைவரவர்களே, நேற்று இங்கே நான் பேசியதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் தவறான பொருளில் குறிப்பிட்டார்கள். அது அப்படியே பத்திரிகையில் வந்தால் ஒரு பெரும் தலைவரைப்பற்றி மதிப்புக்குறைவாகப் பேசியதாக பத்திரிகைகளைப் படிப்பவர்கள் எண்ணுவார்கள். ஆகவே இதைப்பற்றி விளக்குவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன்.

நேற்று நான் பேசிய பகுதி என் கையில் இருக்கிறது. அதில் குறிப்பிட்ட பகுதியைப் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். “காங்கிரசின் முன்னாள் தலைவர் இந்த மாநில ஆட்சியை மத்திய சர்க்கார் அகற்றாமல் நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன்” என்று கூறினாம். தனி ஒரு மனிதனின் தயவால்சான் இந்த அரசு நிலைக்க வேண்டும் என்று விதியிருக்கிறதா? ‘எங்களுக்கு ஜனநாயக உணர்வு இல்லையா? அகில உலகமும் எங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவில்லையா? எப்படி எங்களால் கவிழ்க்க முடியும்? ஜனநாயக ஆட்சிதானே நடத்துகிறோம்.’ என்று முன்னாள் காங்கிரஸ் தலைவர் கூறியிருந்தால் அவருடைய ஜனநாயக உணர்ச்சியைப் பாராட்டலாம். தனி ஒரு மனிதனின் முயற்சியால் காப்பாற்றப்படக்கூடிய தலையெழுத்து இந்தத் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்துவிட்டதா என்று ஐயுறுகிறேன். அந்த மாதிரி மத்திய அரசு கவிழ்க்க நினைத்திருந்தால், தடுப்பாக நான் இருப்பேன் என்று நமக்கு நல்லதைச் சொல்லவேண்டுமென்ற காரணத்தால் அப்படி அவர் பேசியிருப்பார் என்று கருதுகிறேன்” என்று பேசியிருக்கிறேன். இவர் யார் என்று கூறவில்லை. மற்றொன்று, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பொறுப்பிலுள்ளவர், இன்னொருவர் சொல்லவில்லை என்று மறுத்ததும் அந்த விவாதத்தை அடியோடு நிறுத்துவதுதான் முறை. ஆனால் அவர் என்னென்னமோ பேசுகிறார். நான் காங்கிரஸை விட்டுவிட்டு வந்ததைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நல்லவேளையாக நான் அவ்வாறு வந்ததை அவருக்கு லாபமாகப் போய்விட்டது. நான் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் அவர் இருக்கிறார். அதில் தவறு இல்லை. இன்னொன்று,

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1968 மார்ச் 6]

நான் ஒரு கட்சியை ஆதரித்தாலும்கூட தமிழ் மொழி, தமிழ் மொழியின் தனித் தன்மை ஆகியவற்றை வளர்க்கும் தமிழினத்தின் காவலர்களுக்குக் கை கொடுப்பேன், விரோதிகள் யாரோ அவர்களை எதிர்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் ஏதேனும் விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறாரா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகரவர்களே, காங்கிரஸின் தனிப்பெரும் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள். அந்தத் தனிப்பெரும் தலைவரைப்பற்றி இவர் யார் என்னும்படியான அந்தக் கருத்தைக் கூறியுள்ளார்கள் என்பதை இன்னும் மாற்றிக்கொள்ள வில்லை. அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், நாங்களுள்ளாம் காங்கிரஸை விட்டுப் போனவர்கள் என்று. ஆனால் எத்தனையோ தியாகங்கள் செய்து ஜெயிலுக்குச் சென்று கொள்ளைக்காக கஷ்டப்பட்டவர் எங்கள் தலைவர். ஜெயிலுக்குள் இருப்பதற்கு பயந்து அதற்காக வெளியே வந்துவிட்டவர் அல்ல திரு. காமராஜ் அவர்கள். ஜனநாயக சோஷலிஸம் என்னும்படியான கொள்கை உடையவர். எங்கள் தலைவரிடத்தில் எங்களுக்கு நிறையப் பாசம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட எங்கள் தலைவரை இழுக்க வேண்டாமென்ற நிலையில் நான் சொன்னேனே தவிர ம.பொ.சி. அவர்களின் தகுதியைக் குறைப்பதாகப் பேசவில்லை. திரு. ம.பொ.சி. அவர்களிடத்தில் எனக்கு கண்ணியமும், கௌரவமும் உண்டு. அவர் தமிழில் சிறந்தவராக இருக்கலாம், ஆனால் எங்கள் தலைவரைப் பற்றி அவரை வைத்துத்தான் இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால்—அவ்வாறு இருப்பதால் அரசுக்கு ஒன்றும் கௌரவக் குறைவு கிடையாது ; மக்களுக்கும், நாட்டுக்கும் குறைவு கிடையாது.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : ஒரு தன்னிலை விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். சிறைக்குப் போனவர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பக்கத்திலேயும், பின்னாலேயும் உள்ளவர்களின் அனுபவத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள். என் அனுபவம் அது அல்ல.

* **மாண்புமிகு திரு. சி.என். அண்ணாதுரை :** சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, சில நாட்களாக, எந்த அவையிலே நான் பெரிய எழுச்சியும், களிப்பும் பெற்றுவந்ததேனோ அதனுடைய நடவடிக்கைகளிலே கலந்து கொள்ள முடியாமல் இருந்ததற்கு உள்ளபடியும் நான் மெத்த வருத்தப் படுகிறேன். எனக்குத் தடுமாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றபொழுது இந்த அவையிலும், மற்றொரு அவையிலுமுள்ள பல்வேறு தரப்பட்ட கட்சி உறுப்பினர்கள் சொல்லும் கருத்துக்கள் எனக்கு உறுதியை அளித்துக்கொண்டு வருகின்றன. ஏதாவது ஒரு பிரச்சினையிலே ஐயப்பாடு ஏற்பட்டால் அதனை நீக்கிக்கொள்வதற்கு இந்த இரு அவைகளிலேயுமுள்ள நண்பர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற கருத்துக்கள் எனக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருந்திருக்கின்றன. ஆகையால் இந்த அவைக் கூட்டங்களிலே கலந்துகொள்ளக் கூடிய நிலை சில நாட்களுக்கு இல்லாமல் போனதைப் பற்றி நான் மெத்த வருத்தப்படுகிறேன். அதைப்பற்றி உறுப்பினர்களும் கவலைப்பட்டார்கள் என்பதுபற்றி பத்திரிகை வாயிலாக அறிந்து அவர்களுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

குறிப்பாக நம்முடைய நண்பர் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இந்த அமைச்சரவை ஓராண்டை நடத்தி முடித்திருப்பதற்குத் தங்களுடைய பாராட்டுதல்களையும், இன்னும் நான்காண்டுகள் இது தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்ற வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் என்னுடைய நண்பர் என்ற முறையில் அப்படித்தான் கருதுவார்கள் என்பதில் எனக்கு எந்தவிதமான ஐயப்பாடுமில்லை. ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ற முறை

1968 மார்ச் 6]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

வில் அவர்கள் அவ்வாறு விரும்புகிறார்கள் என்பதற்குத்தான் தனி மரியாதையோடு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் துவக்கத் திலேயே சொன்னபடி நிச்சயம் ஐந்தாண்டுகள், பத்தாண்டுகள் இருந்தே தீர வேண்டுமென்ற எந்தவிதமான அரிப்புணர்ச்சியோடும் நாங்கள் இந்தப் பொறுப்பில் இல்லை என்பதை நான் மறுபடியும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் நாங்கள் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் வாழ்த்தியிருப்பது உள்படியே நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் பொறுப்புக்களை இன்னும் செம்மையான முறையிலே நிறைவேற்றிச் செல்ல எங்களுக்கு ஊக்கத்தை அளிக்கும் என்ற முறையில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப்போலவே இந்த அவைக்கு வெளியில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவராகயிருந்த மதிப்புமிக்க காமராஜர் அவர்கள் இந்த அரசுக்கு மத்திய அரசின் மூலம் ஏதாவது ஆபத்து நேரிடுமானால் நானே தடுத்து நிறுத்துவேன் என்று குறிப்பிட்டுச்சொன்னது இந்த அவையிலே விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி நம்முடைய மதிப்புமிக்க நண்பர் ம.பொ.சி. அவர்கள், இவர் யார் இப்படியெல்லாம் சொல்ல என்று சொன்னதாக நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னபொழுது நான் திகைட்டுப் போனேன். ம.பொ.சி. அவர்களின் இயல்பை மிக நன்றாக அறிந்திருக்கின்ற நான் அவர் அப்படியா சொல்லியிருப்பார் என்று மெத்தக் கவலைப்பட்டேன். அவருடைய பேச்சை அவர்களே படித்துக் காட்டியபொழுதுதான் அப்படிப் பட்ட எண்ணத்தில் அவர் சொல்லாமல் ஜனநாயக தத்துவத்திற்கு, ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு தனி மனிதர்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியைப் பற்றிக் கூறி அதிலுள்ள வித்தியாசத்தை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள் என்பது விளக்கமாகத் தெரிகிறது.

ஆனால் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை வைத்துக் கொண்டு, எங்களுடைய தலைவர் எப்படிப்பட்டவர் தெரியுமா என்றெல்லாம் நிறையப் பேசினார்கள். ஏன் அவ்வளவு பேசுகிறார்கள்? சந்தேகத்திற்கு இடம் இல்லாத விஷயத்தைப் பற்றி ஏன் அவ்வளவு பேசுகிறார்கள் என்று நான் நீண்டதொழுது ஒரு சமயம் அவர் அப்படியெல்லாம் காமராஜரைப்பற்றி பேசினால்தான் அவரைப் பற்றி காமராஜர் சரியாகத் தெரிந்து கொள்ளுவார் என்பதற்காகத்தான் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் அது கூட உண்மை அல்ல. அவரே கூடச் சொன்னார், “பாசத்தினாலே பேசுகிறேன்” என்று. காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கு காமராஜர் மேல் அந்தப் பாசம் இருப்பது நியாயம், இயற்கை. ஆனால் வெளியிலே உள்ள எங்களுக்கெல்லாம்கூட அந்தப் பாசம் இருக்கிறது என்பதை இந்த அவையிலே தெரிவித்துக்கொள்வதில் நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எல்லாக் கட்சிகளிலுள்ள உண்மையான உழைப்பாளிகளின் பாசத்தை அவர் நிரம்பப் பெற்றிருக்கிறார். ஆனால் விவாதம் நடைபெறும் ஒரு அவையில் அதைப்பற்றி அதிகமாக நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுவது எதிர்தரப்பிலே உள்ளவர்கள் ஏதாவது நாலு வார்த்தைகள் காமராஜரைப் பற்றி பேசமாட்டார்களா என்ற அந்த எண்ணத்தைத் தூண்டி விட்டுவிடுமே என்பதால்தான் அதை இவ்வளவுதூரம் பேசி இருக்கத் தேவையில்லையென்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை 58 பக்கங்களைக் கொண்டது. 58 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கிட்டத்தட்ட 4 பக்கங்களில் மத்திய அரசிற்கும் மாநில அரசிற்கும் உள்ள தொடர்புகளைப் பற்றி விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. 58 பக்கங்களில் நான்கே பக்கங்களில்தானே இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம், அவையினர் எங்கே கவனிக்காமல் விட்டு விடுவார்களோ என்று நான் முதலிலே கவலைப்பட்டேன். ஆனால் எதிர் கட்சித் தலைவர் உட்பட ஒவ்வொருவரும் எடுத்துப் பேசியதில் அந்த 4 பக்கங்கள் செய்ய வேண்டிய வேலையை மிகச் செம்மையான முறையிலே சரியாகச் செய்திருக்கிறது என்பதை அறிந்து நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். அதுபற்றிய ஒரு சரியான விளக்கம் மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் உள்ள தொடர்புகளைப் பற்றி நான் இதிலே குறிப்பிடுகின்ற நேரத்திலேயும்,

[திரு. சி. ஏன். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 6]

வெளியிலே பேசுகின்ற நேரத்திலேயும் மத்திய அரசிலே காங்கிரஸ் அரசாங்கிறது, மாநிலங்களில் சிலவற்றிலே காங்கிரஸ்ல்லாத அரசுகள் அரசாங்கின்றன, ஆகையால்தான் இந்த நிலை இருக்கிறது என்று நான் ஒரு இடத்திலேயும் சொல்லவில்லை. நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருப்பது கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட பொதுவான அரசியல் நியதிகளைப் பற்றியது தான். நான் இதிலே அதைத்தான் ஆராய்ந்து பார்த்திருக்கிறேன். ஏனென்றால் முன்பொருமுறை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்டியபடி மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் உள்ள அரசியல் பிரச்சினை மிக முக்கியமான அரசியல் பிரச்சினையாக வடிவம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அதை கட்சி சார்பற்ற முறையில் எல்லாக்கட்சிகளும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன். “மத்தியிலே காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்கள் அரசாங்கிறார்கள். மாநிலங்களிலே காங்கிரஸைச் சேராதவர்களும் அரசாங்கிறார்கள். ஆகையினால்தான் பாரபட்சம் காட்டினார்கள் என்று சொல்லுங்கள்—பாரபட்சம் காட்டினால் சொல்லுங்கள்—நாம் எதிர்த்துப் போராடலாம்” என்று எதிர்த்துத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இன்றும் சொன்னதில்லை, நேற்றும் சொன்னதில்லை, என்னைய தினமும் சொன்னதில்லை. பாரபட்சம் காட்டப்பட்டதாக என்றுமே நான் சொன்னதில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், பாரபட்சம் காட்டுவதற்குப் பதிலாக என் விஷயத்திலும், எங்கள் அரசு விஷயத்திலும் மிகவும் அன்போடுகூட அவர்கள் நடந்து கொள்கிறார்கள்; மத்திய அரசு நடந்து கொள்கிறது என்பதனை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எடுத்துக்காட்டாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே உள்ள அரசியல் தலைவர்கள் தேசியக் கொடி எரிப்புப் பிரச்சினைபற்றி பேசுகிறபொழுது “இது தி.மு.க. தூண்டி விட்டதான்” என்று பேசிய தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள். “கொளுத்தியவர்கள் இரண்டொருவர் தி.மு.க. தான்” என்று பேசியவர்களும் இருக்கிறார்கள். “தி.மு.க.வின் ஆதரவில்தான் நடந்திருக்கிறது” என்று பேசியவர்களும் இருக்கிறார்கள்—இங்கே உள்ள நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள அரசியல் தலைவர்கள். ஆனால் மத்திய அரசிலே உள்ளவர்கள் என்னவர்கள் என்னிடத்திலே பாரபட்சமாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு என்கிற முறையில் அங்கே இருக்கிற அமைச்சர்களிலே ஒருவரான சுகுமா அவர்கள், “தேசியக் கொடி எரிப்புப் போராட்டத்திற்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்தியதும் இல்லை. இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினாலே தூண்டிவிடப்பட்டதும் அல்ல” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கொடி எரிப்புப் பிரச்சினை பற்றி விளக்குவதற்கு நான் இதைச் சொல்லவில்லை. மத்திய அரசிலே உள்ளவர்கள் எங்கனிடத்திலே பாரபட்சமாக நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதனை காட்டுவதற்குத்தான் நான் இதனைக் குறிப்பிட்டேன். இதை நான் இன்னும் தெளிவாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அங்கே காங்கிரஸ் அரசாங்கிறது, இங்கே காங்கிரஸ் அல்லாத அரசு இருக்கிறது, ஆகையினால்தான் மோதிக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள். ஆகையினால்தான் வேற்றுமைகளை நாங்கள் உண்டாக்கிக் கொடுக்கிறோம் என்ற ஒரு எண்ணத்தை நீங்கள் கொண்டுவிரைக்களையானால் நான் சொல்லியிருப்பதனுடைய நியதியை உணர்ந்துகொள்ள தவறிவிடுவீர்கள். ஆகையால்தான் அந்த எண்ணத்தை அறவே நீக்கிவிடுவது நல்லது. இந்த நாட்டிலே “ஃபெரல் கான்ஸ்டிடியூஷன்” இருக்கிறது. சமஷ்டி அரசியல் உள்ள நாட்டில் இந்த பிரச்சினை தவிர்க்க முடியாத பிரச்சினை. என்றாவது ஒரு நாள் இது தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை, அடிக்கடி அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை, என்ற பொது நியதியை இந்த அவையிலே உள்ள அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்குத்தான் நான் அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். இது காங்கிரஸ் அரசிற்கும், காங்கிரஸ்ல்லாத அரசிற்கும் ஏற்பட்ட மோதுதல் என்ற அடிப்படையில் கவனிக்கத் தேவையில்லை.

இன்னும் ஒன்று. நான் இந்த அறிக்கையில் முதல் 2, 3 பக்கங்களில் நாங்கள் எந்த நிலையில் அரசுப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டோம் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகின்றபொழுது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிவடைந்து அது சரியான இலக்குகளை அடையாததையும் குறிப்

1968 மார்ச் 6]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

பிட்டு, அப்படிப்பட்ட இக்கட்டான நேரத்தில் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தோம் என்பதைக் குறிப்பிட்டேன். இதிலே நம்முடைய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் மிகுந்த ஆத்திரம். ஆறா, ஐந்தாண்டு திட்டத்தைக் குறை சொல்லுகிறான், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைக் குறை சொல்லுவதன் மூலம் காங்கிரஸ் ஆட்சியைக் குறை சொல்லுகிறான் என்று அவர்கள் தவறான வியாக்கியானத்தை வைத்துக்கொண்டு, ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தோற்று விட்டது என்றெல்லாம் பேசுவது தவறு என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி சொன்னதாலே இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் என்னென்ன தோல்விகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இன்றைய தினம் விரிவாக சொல்லவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் இந்த அறிக்கையில் மேலெழுந்தவாரியாகத் தான் சொன்னேன். மேலெழுந்தவாரியாக சொல்லுகின்ற பொழுது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைவிட அதிகப் பணம் செலவழிக்கப்படும் அடைய வேண்டிய இலக்குகளை அடைய முடியவில்லை, ஆகையினால் அது தோல்வி என்று தான் குறிப்பிட்டேனே தவிர, ஒரு வளர்ச்சியும் ஏற்படவில்லை என்று சொல்லவில்லை. நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், “நாங்கள் 80 கோடியிலிருந்து, 200 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வருவாயை உயர்த்தித் தானே உங்களுட்குக் கொடுத்திருக்கிறோம்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு “நாங்கள் எவ்வளவு வரிகள் போட்டோம் தெரியுமா” என்று வரிகளைப் போட்டதைப் பற்றி எல்லாம் சென்னார்கள். இன்னும் கொஞ்சம் தாண்டிப் போனால், ராஜாஜி அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே இருந்து விற்பனை வரி போட்டாமல் இருந்திருப்பாரானால் இந்த அளவுக்கு பட்ஜெட் உருவாக இருக்க முடியாது. அதற்காக அவருக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும். இன்னும் கொஞ்சம் தாண்டிப் போனால், பயப்பட்டாமல் வரி போட்டோம் என்பதனை வெள்ளைக்காரன்கற்றுக்கொடுக்காமல் இருந்திருந்தால் இந்த அளவு வருவாய் பெருகியிருக்காது என்பதற்காக அவனுக்கு ஒரு கும்பிட்டு போட வேண்டும். இப்படி போய்க் கொண்டே போனால் எங்கு போய் நிற்கும் என்று தெரியாததனால்தான் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தோடு நின்று நான் பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இவ்வளவு பணம் செலவழித்து இன்னின்னதை அடையப் போகிறோம் .. Target, Goals, Physical target, financial target என்பவைபற்றி கவனிக்கவேண்டும். 8,000 கோடி ரூபாய் செலவழித்து இன்னின்ன காரியங்களை நிறைவேற்றப் போகிறோம் என்று திட்டம் போடப்பட்டது. அதன்படி அது நடந்திருக்கிறதா? என்னுடைய நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள், “இது பாராளுமன்றத்தில் அல்லவா பேச வேண்டியது” என்று. இங்கு பேச வேண்டியது இல்லையே என்றார்கள். அது உண்மையிலேயே நானும் அவரும் பாராளுமன்றத்திலே இல்லாததாலே இங்கு பேசப்படுகிறது என்ற அர்த்தத்திலே பேசப்படுவது அல்ல. நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கை மத்திய அரசினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையோடு இரண்டறி இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அங்கு என்ன நேரிடுகிறதோ அதனுடைய எதிரொலி இங்கு இருக்கும், இராம் போன கண்ணடியில் இராம் போய் விட்டது என்று பயப்படுவார்கள். நான் கண்ணடியில் இராம் போய் விட்டது, கொஞ்சம் பூசங்கள் என்று சொல்கிறேன். உடனே கருத்திருமன் நம்முடைய முகம் நன்றாகத்தானே இருக்கிறது. இவர் நீ என்ன குறை சொல்லுகிறாரே என்று கருதுகிறார். நான் காங்கிரஸ் ஆட்சியைக் குறை சொல்ல வில்லை. அதுவும் இந்த மாநிலத்தை ஆண்ட காங்கிரஸ் ஆட்சி ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று அடாவடித்தனமாகப் பேசி எனக்குப் பழக்கம் இல்லை. ஆனால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றி பெறவேண்டிய அளவுக்கு வெற்றி பெற்றிருக்குமானால், இம்மாதிரி நிலை இந்த மாநிலத்திற்கு வந்திருக்காது, மற்ற மாநிலங்களுக்கும் வந்திருக்காது. ஆகையால்தான் இன்றைய தினம் எது எதிலே நாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தோல்வி கண்டிருக்கிறோம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதிலே போட்ட இலக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையிலே 100 மிலியன் டன். அதற்கு செலவழிக்க வேண்டிய பணமெல்லாம்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 6]

செலவழித்த பிறகு நாம் வெற்றிபெற்றது 72 மிலியன் டன். தீர்ப்பானத்தின்கீழே புதிய நிலங்களைக் கொண்டு வருவதற்காக இடப்பட்ட இலக்கு 29 மிலியன் எக்கர். ஆனால், அடைந்திருக்கிற வெற்றி 18.6 மிலியன் எக்கர். இரும்பு (ஸ்டீல் இன்காட்ஸ்) நாம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டது 9.2 மிலியன் டன். உற்பத்தி செய்தது 6.2 மிலியன் டன். மெஷின் ஓயில், இயந்திரம் செய்வதற்கான கருவிகள் உற்பத்தி; சுமார் 30 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கருவிகள் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் திட்டமிட்டோம். “நாம்” என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கு நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் அனுமதி கொடுப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். “திட்டம் தீட்டினீர்கள்” என்று சொன்னால், மறுபடியும் ஆத்திரம் பிறந்து “ஆகா” என்று இங்கே அவர் எழுந்திருப்பார்கள், ஆகவே, அந்தப் பழியில் நானும் பங்கேற்றுக் கொண்டு “நாம்” என்றே சொல்லிக் கொள்கிறேன். 30 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு என்று திட்டம் போட்டு, நாம் அடைந்தது ரூ. 23 கோடி அளவுக்குத் தான். ஊம் (நைட்ரஜன் ஃபெர்டிலைஸர்ஸ்) 8 லட்சம் டன் அளவுக்கு நாம் திட்டமிட்டு 2,33,000 டன் உற்பத்தி செய்தோம். நிஷக்கரி 97 மிலியன் டன் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு 68 மிலியன் டன் தான் உற்பத்தி செய்தோம். மில் கிளாட், ஆலையிலே தயாரிக்கப்பட்ட உடைகள் 5,800 மிலியன் கெஜம் தயாரிக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு 4,400 மிலியன் கெஜம் தான் உற்பத்தி செய்தோம். கைத்தறி 3,500 மிலியன் கெஜம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு, 3,150 மிலியன் கெஜம்தான் உற்பத்தி செய்தோம். கைத் தறியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் நாட்டுக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு என்பதாலே இதிலே இலக்கைவிட அதிக அளவுக்கு நாம் தோற்கவில்லை. இன்னும் பல புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் “இது என்ன புள்ளி விவரம், எனக்குக் கூட தெரியும். நாங்கள் புள்ளி விவரங்களை நமது கெட்டுப் போய்விட்டோம்” என்பார்கள். ஆகையால் அந்த கதிக்கு நாமும் அளாகக் கூடாது என்று புள்ளி விவரத்தை இந்த அளவோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன். ஆனால், இந்தப் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றி பெறவில்லை என்பது விளக்கமாகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றி பெறாதது மட்டுமல்ல. எங்களைக் கேட்கிற நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள், “ஒரு வருடம் ஆயிற்றே, வேலை வாய்ப்பு என்ன கொடுத்தீர்கள், ஒரு வருடம் ஆயிற்றே, என்ன புதிய தொழில்களை ஆரம்பித்தீர்கள்?” என்று. மக்களிடத்திலே உள்ள அக்கரை யினால், எங்கள் மீது உள்ள கோபத்தால் என்று கூட நான் கருதவில்லை, மக்களிடத்திலே உள்ள அக்கரையினால் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சி—நான் அனாதச் சொல்ல நேரிடத்தற்காக வருத்தப் படுகிறேன்—உலகத்திற்கெல்லாம் அறிவித்துவிட்டு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை இன்னமும் அமல் படுத்த முடியாமல் இருப்பது பெருமைக்குரிய விஷயமா என்பதை அவர் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் ஆரவாரம்). காங்கிரஸ் அரசுக்கு உலகத்திலிருந்து வந்த ஒரு பெருமை ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்பதாகும். என்ன நேரிட்டாலும்—பாரதியார் பாடலை மேற்கோளாகக் கொள்ள வேண்டுமானால்—உச்சிமீது வானிடிந்து வீழ்கின்ற போதிலும் திட்டம், திட்டம் என்பதை தவிர வேறு இல்லை என்று உறுதி சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ராஜாஜி போன்ற மூத்தறிஞர் “இந்த திட்டத்தை நாடு தாங்காது, கொஞ்சம் அதற்கு ஓய்வு கொடுங்கள், விடுமுறை விடுங்கள்” என்று சொன்ன பொழுது கூட, இதில் விடுமுறை என்பதே கிடையாது, திட்டம் என்பது தொடர் கதை, இடையிலே நிற்காது என்பதெல்லாம் பேசிக் கொண்டார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நகல் அறிக்கை தயாரித்து என்னிடமும், நண்பர் கருத்திருமன் அவர் களிடமும் பாராளுமன்றத்தில் கொடுத்தார்கள். நாங்களும் கூட அதைப் பார்த்தோம். ஆனால், அது என்னவாயிற்று என்றால், இப்பொழுது அது நிறைவேற்றமுடியாமல் இருக்கிறது. நான் பள்ளிக் கூடத்தில் படித்த பொழுது என்னுடைய ஆசிரியர்களில் ஒருவரைப்பற்றி மாணவர்கள் வேடிக்கையாக ஒரு கதை சொல்வார்கள். கதை என்று ஐக்க

1968 மார்ச் 6]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கிரதையாகச் சொல்கிறேன். ஏனென்றால், அது உண்மையா அல்லவா என்று எனக்குத் தெரியாது. அவருடைய மனைவி நீண்ட நாட்களாக கற்பமாகாமல் இருந்ததால் அவர் வேறொரு பெண்ணை கலியாணம் செய்து கொள்ளப்போகிறார் என்று ஒரு புகார் வந்தது. அதைப் பார்த்தும், அந்த மனைவி கொஞ்சம் கோணிப்பட்டைகளை மடித்து, மடித்து வயிற்றிற்கு மேலே வைத்துக் கொண்டு துணியைச் சுற்றிக் கொண்டே வந்தார்களாம். கணவன் பார்த்து “கற்பமா” என்று கேட்கிறதற்கு ஆமாம் என்று வயிற்றை காட்டினார்களாம். கற்பமா என்று மனைவியை கேட்க வேண்டிய அளவுக்கு கணவன் இருப்பது பரிதாபத்திற்குரியது. ஆனால், அவர்கள் அப்படி கேட்டு, அந்த அம்மையாரும் மாதத்திற்கு மாதம் கோணிப் பட்டைகளை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு வந்து, எட்டு மாதம் ஆனபொழுது, தாய் வீட்டிற்கு போய் குழந்தை பெற்று விட்டு வருவதாகச் சொல்லி, அதற்குப் பிறகு குழந்தை பிறந்தது, இறந்து விட்டது. என்று சொல்லி வீட்டிற்குத் திரும்பினார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த ஆசிரியரை “கோணிப்பட்டை ஆசிரியர்” என்றே மாணவர்கள் சொல்வது வாடிக்கை. அதைப் போலவே இவர்களும் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று கோணிப்பட்டைகளை ரொம்ப நாட்களாக சுற்றிக்கொண்டு வந்தார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வருகிற பொழுது, அது தனாலே சரிந்து, கீழே விழுந்துவிட்டது. இப்போது இனிமேல்தான் சிமந்தம் ஆகப் போகிறது, இப்பொழுது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள் என்றால், கட்சிக்கோ அல்லது அந்தக் கட்சி நடத்துகிற அரசுக்கோ அது பெருமை என்று நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் கருதுவார்களேயானால், தாராளமாகப் பெருமை கொண்டு மகிழ்ச்சி பெறலாம். இதுவரையில் நான் சொல்லாமல் இருந்ததற்குக் காரணம், அது அவர்களால் கூட இல்லை, ஆகையால்தான் நான் அந்த அரசையோ, கட்சியையோ இதற்காக குறை சொல்லவில்லை. அதிலும் மிகப் பொருத்தமாக, மிக யுகமான கருத்தை காமராஜரே காங்கிரஸில் தலைமை வகித்த பொழுது, ஜெய்பூர் காங்கிரஸில் தலைமை வகித்த பொழுது தீர்வட்டமாகத் தெரிவித்தார்கள். 22,000, 25,000 கோடி ரூபாய்க்கு ஆகாயத்தை அளந்து பார்க்கிற மாதிரி திட்டத்தைப் போட்டால் நடக்காது, ரூ. 15 ஆயிரம் கோடி அளவிலே நீங்கள் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடுங்கள். அதுதான் நடைமுறைக்கு ஏற்றது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைக் காங்கிரஸ் ஏற்றுக் கொண்டிருந்திருக்குமானால், இந்த இரண்டு வருடங்களாக ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இல்லாமல் இருந்திருக்காது. ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடைமுறையில் இருந்திருக்கும். அது இருந்திருக்குமானால் நம்முடைய நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னபடி என்னுடைய கருத்துக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய தொழில் வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கும், மருத்துவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய மருத்துவத்துறை வளர்ந்திருக்கும். இவைகளெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கும். ஆக, அவர்களே ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறுத்திவிட்டு, அந்தப் பழியை என்பேரில் போட்டு, “ஒரு வருடம் ஆயிற்றே, என்ன செய்தீர்கள்?” என்று கேட்பது எனக்கு இன்னொரு கதையை கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறது. ஒருவன் தன்னுடைய தாயையும், தகப்பனையும் வெட்டிவிட்டான். வெட்டிவிட்ட பிறகு வழக்கு மன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டான், அவனுக்கு தாக்கு தண்டனை தரப்பட்டது. தாக்கு தண்டனை தரப்படப்பொழுது அவன் நீதிபதியைப் பார்த்து “ஐயா நான் அனாதை, தாயும் இல்லை, தந்தையும் இல்லை என்னைக் கொல்லாதீர்கள்” என்றான். தாயையும் தந்தையையும் இவன்தான் கொன்றுவிட்டான். அதைப் போலவே ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை உருப்படியற்றதாகச் செய்து விட்டு, அதை நான் சுட்டிக் காட்டுகிற பொழுது, “ஐயா நான் அனாதை, என்னை ஒன்றும் செய்யாதீர்” என்று சொல்வதைப் போல இங்கே அவர் வாதாடுவது சரியல்ல என்பதைக் குறிப்பிடுகிறேன். இது அரசியல் காய்ச்சலால் சொல்லப்படுவதில்லை. அரசியல் காய்ச்சலால் சொல்லப்படுகிறது என்று அவர்கள் கருதுவார்களேயானால், அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர் களில் சிலர் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் தோல்வியைப் பற்றி சொல்லியிருப்பதை, இரண்டொரு வாக்கியங்களை மேற்கோளுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 6]

“The most outstanding feature of the planned Indian economy has been the total absence of a policy frame. It would not be unfair to say that Indian planners are deliberately avoiding the construction of such a policy frame and that from plan to plan there is definite regression in this respect.”

இதைச் சொன்னவர் பொருளாதார நிபுணர். பொருளாதார நிபுணர் மட்டுமல்ல. இப்பொழுது திட்டக் கமிஷன் துணைத் தலைவராக உள்ள திரு. காட்கில் அவர்கள் தான் இதைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இன்னொருவர் இந்தியப் பேரரசில் மிகப் பெரிய பதவி வகித்தவர்; திரு. ஹெச். எம். படேல் சொல்கிறார்

‘In an economy over which the Government has such tight control, it is quite impossible for any economic situation to develop without the Government becoming fully aware of it long before the development takes place’.

ஆக நம்முடைய அரசுக்கு பொருளாதார இயந்திரத்தின் பேரில் பிடிமானம் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி விரும்புவது அதுதான். அதுதான் சுதந்திராக் கட்சிக்கும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் உள்ள அடிப்படை வித்தியாசம். சுதந்திராக் கட்சி பொருளாதார இயந்திரத்தின் பேரில் சர்க்காருடைய அழுத்தம் இருக்கக்கூடாது என்கிறது. காங்கிரஸின் கொள்கையும், மற்றக் கட்சிகளும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிற கொள்கையும், பொருளாதார இயந்திரத்தைக் கவனிக்க வேண்டும், சரியான முறையில் நிறைவேற்றுவதில் பிடிமானம் இருக்க வேண்டும் என்பது. சுற்றுச்சூழ் சர்க்கரத்தை அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பது போல: மறுபடியும் ஒரு கதை என் நினைவுக்கு வருகிறது, அவை மண்ணிக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஒருவன் வான் பயிற்சிக்கு பிரான்ஸ் நாட்டிற்குப் போனான். அந்த வான் பயிற்சி ஆசிரியர் சொன்னார்,

‘If you hold the sword tightly, you will not get mobility. If you do not have control at all, the sword will fly like a bird.’

என்று. ஆக, கையின் லாகவத்தில் இருக்கிறது. வானையும் பக்குவமாகப் பிடிக்க வேண்டும். ஆனால் அதே நேரத்தில் அது வளைவதற்கு, நெளிவதற்கு லாகவமும் இருக்க வேண்டும், அழுத்தமாகப் பிடித்தால் வளையாது. அழுத்தமாகப் பிடிக்காவிட்டாலும், சில வேளைகளில், ஒரு பக்கத்தில் குறி பார்த்தால், குண்டுகள் வேரோடு பக்கம் போவது போல ஏதாவது ஏற்படலாம். கைப்பிடி சரியாக இல்லை என்றால் அப்படி ஆகலாம். ஆகவே கை லாகவம் தான் முக்கியம். இதிலே உன்னதை தான் சொன்னால், அரசியல் கோணத்தில் சொல்வதாகச் சொல்லுவார்கள். பத்து நாட்களுக்கு முன்னால், முன்னாள் நிதி அமைச்சராக இருந்து இப்பொழுது ஓய்வு பெற்றிருக்கிற திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் சொன்னார்கள் :

“If you look at the man who are now in control you can find out whether they can do anything at all.”

இப்பொழுது அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களை யார் என்று பார்த்தால், ஏதாவது நடக்குமா, நடக்காதா என்பதை நீங்களே தீர்மானிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) நம்முடைய நண்பர் திரு. பாலசுப்பிரமணியன் “அவர்கள் இருந்த போது” என்கிறார். சில பொருளாதார நிபுணர்கள் இவ்வளவு கேடுகளுக்கும் ஆரம்பமே அந்தக்காலந்தான் என்று எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். அவர்களுடைய மேற் கொள்ள எதற்காக எடுத்துச் சொல்கிறேன் என்றால், அரசியல் வீரோத்தத்தால் அல்ல, இருக்கும் நிலைமை அது என்பதைக் காட்டவே.

1968 மார்ச் 6] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

மற்றொரு பொருளாதார நிபுணர், டாக்டர் லோகநாதன் சொல்லுகிறார்கள்,

‘It is permissible to say that we have not realised any of the objectives fully in the Third Plan period.’

என்று. மூன்றாவது திட்டத்தில் எந்த ஒரு இலக்கையும் சரியாக அடையவில்லை என்று டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையினால்தான் சொல்லுகிறேன், அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டது, அதன் தொடர்பாக பொருளாதார மந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிற நிலையில் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறோம் என்று எடுத்துக்காட்டவேதான். ஒரு அழகான பெண்ணை திருமணம் செய்து கொள்ளலாம். ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் கழிந்தபின், அம்மை நோய் வந்து முகத்தில் புள்ளிகள் ஏற்பட்டுவிட்டால், முன்னால் இருந்த அழகை மறந்துவிடும் கணவர்கள் வெகு சொற்பம் தான். எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு அம்மை புள்ளி விழாத அழகு கவனத்திற்கு வருகிறது. அம்மைப்புள்ளி விழுந்த முகம் என் கவனத்திற்கு வருகிறது. இதுவரை மூடிக் கொண்டு பாருங்கள் என்கிறார் அவர். ஆகவேதான் சொல்லுகிறேன், பொருளாதாரத்தில் ஓட்டை விழுந்து விட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருடைய நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்திருந்தான் மாநில சர்க்காருடைய நடவடிக்கைகள் முழுப் பலனைத் தர முடியும். அப்படியானால், முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பூவராகன், ஒன்றுமே செய்ய மாட்டீர்களா என்று கேட்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லி விடுவோமோ என்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்வதற்கில்லை. அதற்குப் பெயர் அரசு இல்லை. இந்த இக்கட்டான இடைவேளையில், ஏதாவது செய்திருக்கிறோமா இல்லையா என்பதைத்தான் இந்த 50 பக்கங்களுக்கும் மேற்பட்ட அறிக்கையில் தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு துறையாக விவாதிக்கும்பொழுது, அந்த அந்தத் துறைக்கு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற என்னுடைய சக அமைச்சர்கள், அவைகளுக்கெல்லாம் பதிலைத் தருவார்கள். நான் என்னுடைய பொதுவானவைகளுக்கு இன்றைய தினம் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

தொழில் வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுவதற்கு, அடுத்த வருஷத்திலே, அதற்கு அடுத்த வருஷத்திலே, நான்காவது திட்டம் உருவான பிறகு, பெரிய தொழில் வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்த முடியும் என்று நம்புகிறோம். இடைவெளியிலே ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று, விரை விரைச் சொல்லுங்கள், காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலே மாநில அரசினுடைய நிதியை மட்டும் வைத்து எத்தனை பெரிய தொழில்களை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள்? அப்படி பெரிய தொழில்களை உண்டாக்குவதற்கு மாநில நிதி நிலை எவ்வளவு தூரம் இடம் கொடுக்கும்? கொடுக்காது. வேண்டுமானால், சைகிள் பாகங்களைப் பொருத்துவதற்கு என்று தஞ்சாவூரிலே ஒரு தொழிற்சாலை, கனிமண பாண்டங்கள் செய்வதற்கென்று விருத்தாசலத்தில் ஒரு தொழிற்சாலை, பாய் முடைவதற்கு ஒரு தொழிற்சாலை தஞ்சையில் வைக்கலாம்; இன்னும் தீக்குச்சிக்கு காஞ்சியில் ஒரு தொழிற்சாலை வைக்கலாம். காலணிகளுக்கு என்று இன்னொரு ஊரில் தொழிற்சாலை வைக்கலாம். ஆனால் ஹெவி பாயிலர் ப்ளாண்டை வைக்க முடியாது; நெய்வேலி தொழிற் சாலையை நாம் வைக்க முடியாது; நம்முடைய ஆவடி டாங்கி தொழிற்சாலையை நாம் வைக்க முடியாது. 15 வருஷத்திலே இங்கே ஏற்பட்டிருக்கிற பெரிய தொழில்கள் அத்தனையும் மத்திய சர்க்காரால் துவங்கப்பட்டவை அல்லது தனிப்பட்ட முதலாளிகள் துவங்கியவை. நாம் செய்திருக்கக் கூடியதெல்லாம், மாநில நிதி நிலைக்கு உபப்டு எதை எதைச் செய்ய முடியுமோ அவற்றைச் செய்திருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, சொல்லி விடுவது எளிது, முடித்துக் கொடுப்பதில் எந்த அளவிற்கு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் உரை வேண்டும். காங்கிரஸ் அரசு அரசு கோணத்தில் ஒரு தொழிற்சாலை துவங்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, அது எட்டாளவில்தான் இருந்தது. ஒப்பந்தம் கூட கையழுத்தாகவில்லை. இப்பொழுது நாங்கள் ரஷ்ய அரசோடு இன்றைய தினம் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு மன நிறைவு கொள்ளும் அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. ராஜபாளையத்தில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை விரைவாக வளர்ந்து

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 6]

வருகிறது. அதே போல, கீழ்க் கோத்தகிரி, மேல் கோத்தகிரி ஆகிய இடங்களில் கூட்டுறவுத் துறையில் ஏழு தேயிலை கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இன்னும் இரண்டு தொழிற்சாலைகள் விரிவு படுத்தப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. அதே நேரத்தில் தனிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளும் விரிவு அடைந்து இருக்கின்றன. விம்கோ மூடப்பட்டிருக்கிறதே, மெடல் பாக்ஸ் மூடப்பட்டிருக்கிறதே என்கிறார்கள். நெஞ்சிலே கை வைத்துச் சொல்ல வேண்டும், இங்கே வேண்டாம், தனியாகவாவது. நீங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த போது, கோயம்புத்தூரிலே, புதுக்கோட்டையிலே மூடப்பட்டிருந்த ஆலைகள் எத்தனை? அவற்றைத் திறப்பதற்கு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் என்ன? அதைக் கணக்குப்பார்த்தால், இந்த மெடல் பாக்ஸ் மூடப்பட்டிருப்பதையும், விம்கோ மூடியிருப்பதையும் சொல்லமாட்டார்கள். ஒன்றரை மணிக்கு மவுண்ட் ரோடு பக்கம் போனால் பெரும்பாலான தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கும். அதைப் பார்த்து விட்டு, “ஆகா, பார்த்தீர்களா, ஆபத்தான நிலை, இவைகளெல்லாம் மூடப்பட்டிருக்கின்றன” என்றால், 2-10 மணிவரை அது உண்மைதான், அவை மறுபடியும் திறக்கப்படுகிற வரை. அதே மாதிரித்தான் விம்கோ, மற்றவைகளும். திறக்கப்படக் கூடிய சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவிக்கிறேன். அவர்கள் ஆட்சியானாலும், நம்முடைய ஆட்சியானாலும் இந்த அரசினுடைய நிதி நிலையைக் கொண்டு மட்டும் பெரிய தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால், நிதி நிலை அறிக்கையில், நம்மிடமுள்ள வருவாய்த் துறைகளில் சரியான பங்கு தரவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டேன். அதைச் சொன்ன போது, இன்கம் டாக்ஸில், 75 சதவிகிதம் கொடுத்துவிடுகிறார்களே என்று குறிப்பிட்டார்கள். பங்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் போது, வரி வசூலிப்பதில் உள்ள பங்கிட்டு மட்டும் சொல்லவில்லை; மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வருமானம் வருகிறது, இரண்டு மூன்று முறைகளில். வரிப் பணத்தில் ஒவ்வொரு தடவையும் ஃபைனான்ஸ் கமிஷன் அமைத்த பிறகு, அந்த அளவு ஏறியிருக்கிறது. குறை சொல்ல முடியாது. இதற்கு இடையில் என்ன நடந்தது? கம்பெனி டாக்ஸ் என்று ஒரு புதிய வரியை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால் அந்த கம்பெனி டாக்ஸில் நமக்கு பங்கு இல்லை. இன்கம் டாக்ஸில் பங்கு உண்டு. ஆனால் கம்பெனி டாக்ஸில் பங்கு இல்லை. அத்தனையும் மத்திய சர்க்காருக்கே போகும் என்று வைத்துக் கொண்டார்கள். அதே போலத்தான் ரெயில்வே டிக்கட்டுகளுக்கு அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதையே இரயில்வே பாக்ஸ் என்று போட்டால் நமக்கும் பங்கு கிடைக்கும். அதற்கு மாறாக நமக்குப் பங்கு கிடைக்கக் கூடாது என்று டிக்கட்டு கட்டணத்தை மட்டும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் அவர்களுக்கும், கொஞ்சம் நமக்கும் என்று இல்லாமல்—குறுக்கு வழி என்று சொன்னால் அவ்வளவு சரியான வார்த்தையாக இருக்காது—ஒரு தனி வழியினைக் கண்டு பிடித்துக் கொண்டார்கள். அவைகளையெல்லாம் மறுபடியும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கு அவையில் உள்ள எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று நான் எதிர்பாரர்கிறேன். இதிலே கட்சி அரசியல் இல்லை. நீங்கள் மறுபடியும் அரசுக்கு வருவதை இது தடை செய்யாது. வந்தால், கொஞ்சம் பண வலிவு நிலைமை பெற்று வரலாம். இப்பொழுது அவர்கள் சொன்னபடி, “நாங்கள் வருவாய் ஏற்படுத்தி வைத்துத்தானே உங்களிடம் கொடுத்தோம்?” என்று கேட்கிறபடி, நாங்களும் எங்களாலான அளவுக்குச் சேர்த்து வைத்து, நீங்கள் வந்தால் கொடுக்க வேண்டும் என்ற பெருமை எனக்கு இருக்க வேண்டாமா? ஆகையால் இப்பொழுது ஒத்துழையுங்கள். அரசாங்கப் பொறுப்பிற்கு யார் வர வேண்டும் என்பதைப் பின்னர் பார்த்துக்கொள்ளலாம். என்னைப் பொறுத்தவரையில், ‘என்னுடைய தனிப்பட்ட முறையில்’ நான் இதிலே அதிகமான கிறுப்பத்தோடு இருந்து கொண்டிருக்கிறவன் அல்ல. ஆகையால், இதைப் பற்றி நீங்கள் விடுதலை நான் கொண்டாடினாலும் சரி, விமோசன நான் கொண்டாடினாலும் சரி, அதைப் பற்றி நான் அதிகமாகக் கவலைப்பட போவதில்லை. சென்ற ஆண்டு மார்ச் மாதம் 6-ஆம் தேதியை என்று

1968 மார்ச் 6]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

உடைய விடுதலை ஒழிந்த நாளாகத்தான் நான் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேனே தவிர, புதிய அந்தஸ்தைப் பெற்றுவிட்ட நாளாக நான் கருதவில்லை. அதிலே உங்களுடைய சாமார்த்தியத்திற்கேற்ப எப்படி வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள். ஆனால், சேர்த்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோமா என்பதை எதிரிக் கட்சித் தலைவர்தான் கூற வேண்டும். நீங்கள் திரும்பி வருவதற்கு வலுவைத் தேடிக்கொண்டால் நான் அதற்காக வருத்தப்படமாட்டேன்.

நண்பர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் தலைமையில் நடந்த ஊராவலத்திலே கூட, பாணையைப் போட்டு உடைத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். பாணையைப் போட்டு உடைத்து இந்த அரசை உடைக்க முடியும் என்று கருத்த் தேவையில்லை. உன்ன பாணைதான் உடைந்திருக்குமே தவிர, உள்ளபடியே அரசு ஒன்றும் உடையாது. அவருக்கும் திருப்தி இருக்காது. ஆனால், என்ன செய்வது? ஒரு ஊர்வலம் வருகிறபோது, அதை அவர் செய்யாவிட்டால், “இந்த ஊர்வலத்திற்கு நீங்கள் தலைமை தாங்க வேண்டாம், நிறையப் பாணைகளை உடைக்கிறவர் யாரோ, அவர் தலைமை தாங்கட்டும்” என்று சொல்லிவிடுவார்கள். எனக்கு அதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அவருக்கு மட்டிலும் பாணையை உடைக்க வேண்டும் என்று எண்ணம்? லீட்டில் இருக்கும் தாய்மார்கள் அவருக்கும் சொல்லியிருப்பார்கள்—“பாணையை உடைக்காதே; பாத்திரத்தைக் கவிழ்க்காதே; பாரிலக் கொடாதே; இதெல்லாம் பாப காரியம்” என்று சின்ன வயதிலே அவருக்கும் சொல்லி வைத்திருப்பார்கள். எனாலும், அவர் என்ன செய்வார்? அப்படியெல்லாம் செய்தால் நல்லது என்று கருதுகிறார்கள். என்னுடைய கழகத்திலே கூட சொன்னார்கள். நான் அவர்களிடம் சொன்னேன்—“நீங்கள் வருத்தப்படுங்கள். காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஒரு நாள் பாணை ஊர்வலம் வைத்து உடைத்தால், நீங்கள் மற்றோர் நாள் பாணை ஊர்வலம் வைப்பார்கள். எங்களுக்குப் படி அரிசி போட வேண்டும் என்பதுதான் ஆசை. ஆனால் வடக்கேயுள்ள டில்லி சர்க்கார் உதவி கொடுக்கவில்லை. ஆகையால், படி அரிசி போடவில்லை. படி அரிசி போடுவதற்குப் பத்து கோடி ரூபாய் கொடுக்கத் தீர்மானம் அரசு ஒழிக, என்று பாணையை உடைத்துவிட்டுப் பேசுகின்றன. அதிலிருந்து திருப்தி ஏற்பட்டால் ஏற்பட்டும்” என்று சொன்னேன். எந்த தொழில் வளரவிட்டாலும், நாம் மாறி மாறிப் பாணையை உடைத்தால், அந்த கிராமத் தொழிலாவது வளரும். (சிரிப்பு). ஆகையால், எனக்கு அதிலேயெல்லாம் கோபம் வரும் என்றே வருத்தம் வரும் என்றே நம்முடைய நண்பர்கள் கருதிக்கொள்வார்களானால், நீங்கள் தவறான மனிதனிடம் தேவையில்லாத காரியத்தைச் செய்கிறீர்கள் என்றுதான் நான் கருதிக்கொள்வேன். அப்படிப்பட்ட சபாவுமே எனக்குக் கிடையாது. ஆனால், இதனெல்லாம் காக்கிரசுக்கு உலிவு வராது. அதிலும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எங்களைப் பார்த்து, “நீங்கள் நாண்கு வருஷம் நீமேயி வாழ்க” என்று சொல்லிவிட்ட பிறகு, இன்னும் எதற்காகப் பாணையை உடைக்க வேண்டும்? அவரே சொல்லிவிட்ட பிறகு, மற்றவர்கள் எதற்காகப் பாணையை உடைக்க வேண்டும்? “நீங்கள் இன்னும் நான்கு வருஷங்கள் இருங்கள்; அதற்கு என்னுடைய வாழ்த்துக்கள்” என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவரே சொல்லிவிட்டார். இன்னும் கூடச் சொன்னார். “என்னுடைய வாழ்த்துக்கள்” என்று சொன்னத மட்டும் அல்லாமல், “ஆண்டவனை வேண்டுகிறேன்” என்றும் சொன்னார்கள். ஆகையால், இனியாராவது காங்கிரஸ்காரர்கள் பாணையை உடைக்கிறார்கள் என்றால், ருருத்திரமணித்திலே நம்பிக்கை இல்லாததாலும் (சிரிப்பு) ஁ண்டவனிடத்திலே நம்பிக்கை இல்லாததாலும்தான் பாணையை உடைக்கலாமே தவிர, இந்த இரண்டிலும் நம்பிக்கை இருக்குமானால், பாணையை உடைக்கமாட்டார்கள். இன்னும் சில பேர், ரொம்ப மலிவான பொருள் பாணை, அதற்காக உடைக்கிறோம் என்று உடைத்தால் உடைக்கலாம். எதற்காக நான் சொல்கிறேன் என்றால், கட்டாயம் இருந்து தீரவேண்டும் என்பதற்காக எந்த விதமான தவறான புள்ளி விவரங்களையும் வாதங்களையும் நான் தரவில்லை என்பதை விளக்குவதற்குத்தான்.

[திரு. டி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 6]

படி அரிசி போட முடியாததைப் பற்றி நண்பர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உள்படியே நான் வருத்தப்படுகிறேன். அதில் ஒன்றும் மறைக்கவில்லை. அதனால் நான், “ஆமாம், போடவில்லை; என்ன செய்ய சொல்லுகிறீர்கள்?” என்று வாதாடவில்லை. போடமுடியாமல் போனதற்காக உள்படியே நான் வருத்தப்படுகிறேன். நிலைமை செம்மைப் பட்ச செம்மைப்பட, போடவேண்டும் என்பதில் எனக்கு மிகுந்த விருப்பம் இருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், எனக்கு இருக்கிற ஒரே வருத்தம்—நம்மால் போடமுடியவில்லையே, நாம் விலகிக்கொள்ளலாம், போடக்கூடிய புண்ணியவான்கள் வரட்டும் என்றால், இந்தப் புண்ணியவான்கள், “எங்கொல் முடியாது” என்றுார்கள். (திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: நாங்கள் சொல்லவில்லை.) “நாங்கள் சொல்லவே இல்லை என்றார்கள்”. ஆகையால், நாணிலும், ஏதோ சொன்னதிலே கால் பாகமாவது, அரைக்கால் பாகமாவது செய்யும்போது, இது ஒன்றுமே இல்லை என்று, சொல்லுவது எனக்கு மாமியார்—மருமகள் கதையைக் கவனப்படுத்துகிறது. “பிச்சை இல்லை போ” என்று மருமகள் சொல்ல, இவள் என்ன அப்படிச் சொல்லுவது, “வரச்சொல் அந்தப் பிச்சைக்காரனை” என்று சொல்லி, அந்தப் பிச்சைக்காரன் வந்தவுடனே, “போட முடியாது என்று சொல்ல மருமகளுக்கு அதிகாரம் இல்லை, நான் சொல்கிறேன் ‘இல்லை, போ’, அதைச் சொல்லத்தான் கூப்பிடச் சொன்னேன்” என்று சொன்ன மாமியாரைப் போல், நீங்கள் வந்து, “படி அரிசி இல்லை, போ” என்று சொல்லுவதுதலே நாட்டுக்கு என்ன லாபம்? ஆகையால், எங்களைக் கொள்முதலிலே இன்னும் சற்று ஒத்தமையுங்கள். உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் இன்னும் சற்று ஒத்துமையுங்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உங்களுடைய நல்ல யோசனைகளையெல்லாம் சொல்லுங்கள். போதுமான அளவுக்குக் கொள்முதலில் வெற்றி பெற்று, கொஞ்சம் பண உதவி பெறுவதற்கு மத்திய சர்க்காரைக் கேட்கின்றபோது நீங்களும் கேர்ந்து, கொஞ்சம் எங்களைக் ஒத்துழைப்பீர்களானால், இந்தப் படியரிசித் திட்டத்தை இன்னும் பல இடங்களுக்கு விரிவுபடுத்தும் முயற்சியை என்னால் செய்ய முடியும். அதற்கு உங்களுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்றுதான் கேட்கிறேன். நம்முடைய நண்பர் திரு. பூவராகன் சொன்னார்கள், “மக்கள் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள்” என்று நான் வெளிப்படையாக ஒத்துக்கொள்கிறேன். நானே ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறேன் என்பதை. இந்த வருஷம் கொஞ்சம் போட முடியும் என்று எதிர்பார்த்தேன். நானே ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறேன். அதற்குக் காரணம், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னபடி, நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி நிலைமை இருக்குமா என்பதில் சிறு ஜயப்பாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் என்னுடைய கவலையெல்லாம், போதுமான அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி, அது தங்கு தடை இல்லாமல் எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்வதில், ‘ப்ரொடக்ஷன் அண்டு அவெய்லபிலிடி’ ஆகிய இந்த இரண்டிலேதான், இந்த வருஷம் மிக அதிகமான கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதிலும், மேட்டூர் தண்ணீரின் அளவு குறைந்திருக்கிறது. நான் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை மறுபடியும் படித்துப் பார்க்கும்படி காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பருவ மழை 1965-66-இல் இருந்ததை விடக் குறைவு. “அப்பொழுது என்னென்ன பேசினீர்கள்?” என்று கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்பொழுது நாங்கள் பேசவும் இல்லை. அப்படிப் பேசிணை என்றே வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஏதோ அனுபவக் குறைவாக அவர்கள் பேசினார்கள், நாங்கள் இருபது வருஷ அனுபவம் உள்ளவர்கள் என்று சொல்கிறீர்களே, இதே தவறைச் செய்வதற்கா இருபது வருஷ அனுபவம் பயன்பட வேண்டும்? (சிரிப்பு) கொஞ்சம் நாங்கள் தவறு செய்ததாகக் கருதினால், உங்களுடைய அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு எங்களுக்கு அவைகளைச் சுட்டிக் காட்டுங்கள். பருவ மழை குறைந்திருக்கும் நேரத்தில் வேளாண்மை குறையாமல் இருப்பதற்காக என்ன என்ன செய்யலாம் என்பதை யோசனைகளாகச் சொல்லுங்கள். அவைகளைச்

1968 மார்ச் 6]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

சொல்லி, எங்கனோடு ஒத்துழைத்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி, கொள்முதல் வெற்றிகரமாக நடந்து, மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஏதாவது கொஞ்சம் நிதி உதவி கொடுத்தால், படி அரிசித் திட்டத்தை விரிவு படுத்துவதில் எந்தவிதமான ஐயப்படும் இல்லை. ஆனால், ஒன்றை இல்லை. அதைச் சொல்லக் கூச்சப் படுகிறீர்கள். (திரு. பி. ஜி. கருத் திருமன் : நாங்கள் சொல்லவில்லை.) போடுவதாகச் சொல்லவில்லை என்பதல்ல. அப்படிப் போடத் தேவை இல்லை. அதுவே தவறு என்று கருதுகிறீர்கள். அப்படியும் ஒரு பொருளாதாரக் கருத்து உண்டு. சீப் ஃபுட் அண்டு ஸ்ப்லிடைஸ் ஃபுட் என்ற வகையில், மலிவு விலையில் கொடுப்பது; ஸ்ப்லிடியில் கொடுப்பது; அல்லது உணவு விலை, வாங்கும் சக்திக்கு ஏற்ற அளவுக்கு ஏறலாம், பரவாயில்லை என்பது. உங்களுடைய பொருளாதாரக் கொள்கை, வாங்கும் சக்திக்கு ஏற்ற அளவு உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறலாம் என்பது. அதைத்தான் நீங்கள் ஆண்ட போது சொன்னீர்கள். “விலை ஏறுகிறதே” என்றபோது, நம்முடைய பூவராகன் அவர்கள் தான் அமைச்சராக இருந்தபோது சொன்னார்கள்—“ஏறினால் என்ன? சினிமாக்கொட்டகையில் போய்ப் பாருங்கள். எவ்வளவு க்யூ நிற்கிறது என்று” என்று சொன்னார்கள். அது ஒரு பொருளாதாரத் தத்துவம். சரியா? தவறு என்று சொல்லவில்லை, அது ஒரு பொருளாதாரத் தத்துவம். ஆனால், எங்களுடைய பொருளாதாரத் தத்துவம்—சாதாரண மக்களுடைய அன்றாடம் வாங்கும் பொருள்களைக் கைக்கு அடக்கமாக இருந்தால் தான், மற்றவற்றிலே சம நிறைவு ஏற்படும் என்பது. அதை நாங்கள் மட்டுமல்ல, வேறு சில இடங்களிலும் கையாளுகிறார்கள். சங்கடம் இருக்கிறது. வேறு சில நாட்டு அரசியலில் கூட சங்கடம் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அந்தச் சங்கடத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு, மலிவு விலையில் அரிசி தரப்பட வேண்டும் என்ற திட்டத்தை ஒத்துக்கொண்டு யோசனைகளைச் சொன்னால், அது இன்னும் நன்றாக இருக்கும். எங்களுக்கு அந்தத் திட்டம் பிடிக்கவில்லை என்று நீங்கள் சொல்வது, சில வேளைகளில் நாங்கள் எங்களுடைய திருமணங்களுக்கு குணத்திக்கு அடிக்காளான அழைத்து மனமக்களை வாழ்த்தச் சொல்வதற்கு ஒப்பாக இருக்கும். அவருக்குத் திருமணத்திலே நம்பிக்கையில்லை. அவர் போய் நிறைய குழந்தை குட்டிகளைப் பெற்று வாழ்வுங்கள் என்று வாழ்த்துக் கூறினால், எப்படியிருக்கும்? “ஊரெல்லாம் படி அரிசி போடுவீர்களா?” என்று நீங்கள் கேட்பது குணத்திக்கு அடிக்காளான அழைத்து வாழ்த்துச் சொல்வது போல்தான்—இது உங்கள் பத்திரிகைக்கு வேண்டுமானால் செய்தித் தலைப்புக்காகப் பயன்படுமே தவிர, உருப்படியான யோசனையாக இருக்காது. சில இடங்களில் நீங்கள் பேசும்போது, “படி அரிசி போட முடியவில்லைவென்றால், விட்டுவிடுங்கள்” என்று கூறியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் சில இடங்களிலே நீங்களே படி அரிசி கேட்கிறீர்கள். உங்கள் மனதில் படி அரிசி போடுவது கூடாது என்று பட்டால் அதைத் தெரியாமாகச் சொல்லலாமே. “ஹிந்து” பத்திரிகை படி அரிசித் திட்டம் கூடாது என்று தெரியலாகா எழுதுகிறது; வரவேற்கிறேன். அப்படி காங்கிரஸ் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் இந்தப் படி அரிசித் திட்டம் கூடாது என்றாவது தெரியாமாகச் சொல்வார்களா என்று பார்க்கிறேன். நிலையான பதில் வருவதில்லை. மாலை நேரத்தில் 6 மணியிலிருந்து 9 மணி வரைதான் அந்தக் கவனம் வருகிறது. மாலை நேரத்தில் அதைப் பற்றிப் பேசும்போது, பொதுமக்கள் “ஏதோ அந்தப் புண்ணியவான்கள் படி அரிசி போடுகிறார்கள், நீங்கள் ஏன் கூடாது என்கிறீர்கள்” என்று திருப்பிக் கேட்டுவிடுவார்களோ என்ற அச்சத்தில் நீங்கள் ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். படி அரிசி போட்டாலும் போடாவிட்டாலும் நாம் ஒன்றைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். பொருளாதார ரீதியில் யோசனை செய்ய வேண்டும். விலை குறைய வேண்டும் என்று கேட்கிறீர்கள். இப்பொழுது விலை குறையவில்லையா? ஆறு மாதத்திற்கு முன்னாலே, “பருப்பு விலை என்னுச்ச?” என்று கேட்டீர்கள். இப்பொழுது அந்தப் பேச்சையே காணோம். “புளி விலை என்னுச்ச?” என்று கேட்டீர்கள். இப்பொழுது அந்தப் பேச்சையே காணோம்.

திரு. கே. விநாயகம் : யாருடைய முயற்சியால் புளி விலை குறைந்தது? அதுவும் இந்த சர்க்காருடைய தயவாலா?

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : புளிய மரத்தின் முயற்சியால், (சிரிப்பு) இந்த சர்க்காருடைய தயவால் அல்ல, புளிய மரத்தினுடைய தயவால் புளி விலை குறைந்திருக்கிறது. படிப்படியாக விலை குறையலாம். விலைகள் ஏறுவதற்கு யாராவது பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் அதில் 'மேஜர் பார்ட்னர்'—பெரும் பகுதியை மத்திய அரசுதான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். (குறுக்கீடு) காங்கிரஸை நான் பலமாகக் கிண்டல் செய்தபோது, நண்பர் வினாயகம் என்னோடு இருந்து கிண்டல் செய்தவரே தவிர, எதிர்க் தரப்பிலிருந்து அனுபவித்தவர் அல்ல. (சிரிப்பு) எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. காஞ்சிபுரத்தில் நடந்த ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலே 'மகாத்மா காந்தி' என்று பேசினேன். அதற்கு இன்று காங்கிரஸ்காரராக உள்ள ஒருவர் மகாத்மா என்று பேசலாமா? என்று எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். அவர் இப்போது காங்கிரஸிலே இருக்கிறார். நல்ல வேளையாக மகாத்மா இல்லை. இதைப் பார்க்க (சிரிப்பு). விலை குறைய வேண்டுமென்று சொல்லும்போது மத்திய அரசினுடைய இன்டீப் லேஷன்—தொடர்பாகத்தான் அதைச் செய்ய முடியும். இன்றைய தினம் மத்திய அரசின் நிதி நிலை அறிக்கையில் 290 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் துண்டு விழுக்கிறது. இதற்கு என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்? ஏதோ ஒரு இனத்திலே 25 லட்சம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டிலே 24 லட்சம் என்று இருந்தால் ஏன் ஒரு லட்சம் குறைந்துவிட்டது என்று என்னேக் கேள்வி கேட்கிறார் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள். இந்த மத்திய அரசின் துண்டுவிழும் நிதி நிலை அறிக்கைக்கு அவர் என்ன சொல்லப் போகிறார்? நாளைக்கு அவர் அமைச்சராக வரும்போது ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டதற்கெல்லாம் கணக்குக் கேட்பார்கள். இன்றையதினம் 290 கோடி ரூபாய்க்கு துண்டுவிழுக்கிறதே, போன மாதம் வரையில் I am going to avoid deficit financing என்று இந்தியாவின் நிதியமைச்சர் சொன்னாரே, அதை அவரால் நிறைவேற்ற முடிந்ததா? I am going to make economy in the military budget என்று சொன்னாரே, அதைச் செய்ய முடிந்ததா? நாங்கள் யாராவது ஏன் அப்படிச் சொன்னீர்களே, இப்பொழுது இப்படி இருக்கிறதே என்று கேட்கிறோமா? இல்லையே, ஏன்? அவருடைய கதையைத்தான் அவருக்கு நினைவுபடுத்த வேண்டும். நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள், 'வரியில்லை, வரியில்லை' என்று பேசுகிறீர்களே, இதிலே என்ன பெருமை? என்று கேட்டார். இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்ட 58 பக்கங்கள் கொண்ட நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஒரு பக்கத்திலே கூட வரி இல்லை என்று கூறப்படவில்லை. (குறுக்கீடு) என்னுடைய கட்சித் தோழர்கள்—ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் 'வரியில்லாத பட்ஜெட்' என்று கூறி, திருப்திபட்டுக் கொள்வதில் உங்களுக்கு என்ன நஷ்டம்? அதைக்கூட பொறுக்க உங்களுக்கு மனமில்லையா? முன்னாலே போட வேண்டிய வரிகளையெல்லாம் போட்டுவிட்டாயே, வெவ்வேறுபட்டிருப் போட்டாயே, மொத்தத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டாயே, அக்கிரகஸரல் இன்கம்டாக்ஸ் 2½ மடங்கு என்று போட்டாயே என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அக்கிரகஸரல் இன்கம்டாக்ஸை உயர்த்தியது அதை நம் முடைய செலக் கமிட்டியில் ஒத்துக்கொண்ட பிறகுதான். அதில் நாங்கள் அதிகப் பண வருவாயை எதிர்பார்க்கவில்லை. டிஸ்ட்ரிபட்ஜெட் வந்திருக்கிறதே, அதிலிருந்து நமக்கு எவ்வளவு வரும் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் எதிர்பார்க்கிறார்? 65 கோடி ரூபாய் வரி ஏற்றியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அதில் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்குத் தான் கிடைக்க இருக்கிறது. ரயில்வே டாக்ஸை ஏற்றலும் மற்றவற்றிற்கு வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ரயில்வே டாக்ஸை உயர்த்தியிருந்தால் நமக்குக் கூடுதலான பணம் வந்திருக்கும். நான், 'நமக்கு', 'நமக்கு' என்று சொல்லும்போது அருள்சுர்ந்து அரசியல் கட்சிகளை மறந்து—நிதிப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த மட்டில்—ஒன்றுபட்டு மத்திய அரசோடு வாதாடுவதற்கு, போராடுவதற்குக் கூட அல்ல, நீங்கள் ஒத்துமறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற விவரங்களில் எதில் எதிலே அதிகமான அணவுக்குச் சேர்க்க வேண்டும் அல்லது குறைக்க வேண்டும் என்பதற்கு நான் இல்லாத சமயத்தில் என்னுடைய தோழமை அமைச்சர்கள் பதில் அளித்திருப்பார்கள். பொதுவான விவாதத்திலே கலந்து

1968 மார்ச் 6]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கொண்டு, பொதுவான சில விளக்கங்களைக் கொடுக்க முடிந்ததற்காக உங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்து, நீங்கள் இதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஓர் அறிவிப்பு. நிதிக் கோரிக்கைகள் பற்றிய விவாதக் குறிப்புகள், உறுப்பினர்களுக்கு, அச்சிடப்பட்டு (திருத்த அட்டவணைப்படி) கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. நாளை காலை முதல் இம்மாதம் 26-ம் நாள் வரை விவாதம் நடைபெறும். இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுறுகின்றன. பேரவை நாளை காலை 9 மணியளவில் கூடும்.

பிற்பகல்
1-37

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

85. Notification issued with G.O. Ms. No. 2073, Rural Development and Local Administration, dated the 13th November 1967, regarding postponement of quinquennial revision work till 31st March 1969 in certain Municipalities specified in the schedule and in respect of the Kodaikanal Township Committee. (*Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).*)

86. Notification issued with G.O.P. No. 2079, Revenue, dated the 27th November 1967, exempting from liability to tax to the sales of spinning and other crafts equipments and spare parts by Ghandhigram Khadi Department, Madurai district and its authorised agents. [*Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).*]

87. Notification issued with G.O.P. No. 2010, Revenue, dated the 17th November 1967, exempting from the liability to tax, the sales of condoms. [*Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).*]

88. Notification issued with G.O.P. No. 2150, Revenue, dated the 13th December 1967, exempting from liability to tax, the sales of handloom pillow covers. [*Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).*]

B. Reports, Notifications and other Papers.

Nil.